உ

குகசகாயம்.

அழகுமுத்துப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீ மெய்கண்ட

வேலாயுத சதகம்.

திருப்புகழ்.

இவை

நாகை "நீலலோசனிப்" பத்திராதிபரும்,

ஐஸகூல தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

ஸ்ரீ. சதாசிவம்பிள்ளையவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

நாகை ஸ்ரீ மெய்கண்ட குமாரகோவில் தர்மகர்த்தா

ஸ்ரீ பா. கா. காத்தப்பெருமாள் பிள்ளை

அவர்களின் பொருளுதவிகொண்டு

நாகை "நீலலோசனி" மானேஜர்

T. B. ரெங்கசாமிப் பிள்ளையால்

தஞ்சை:

"பூரணச்சந்திரோதய" அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

முதற்பதிப்பு காபி ௧000.

இதன் விலை அணா ௪.] [தபால் சார்ஜ் பை. ௬

சார்வரி-ஞு ஆவணிமீ

GF
0-151 May
[illegible]

குகசகாயம்.

முகவுரை

அருணையம்பதியி லவதரித்த ஸ்ரீ அருணகிரிநாதரருளிச்செய்த திருப்புகழ்த்தோத்திரங்கள் குமாரக்கடவுளுக்கு எவ்வளவு இனிய தோத்திரங்களாயிருக்கின்றனவோ, அவ்வாறே இவ்வழகுமுத்துப்புலவர் சொல்லிய இந்தத் திருப்புகழ் முதலிய நூல்களிலுள்ள தோத்திரங்களும் அக்கடவுளுக்கு இனியனவாயிருக்குமென்பது அவற்றைப் படிக்கும் நல்லோர் பலருக்கும் இனிது விளங்கும். புலவருடைய திருப்பாடல்கள் அதிமதுரமும் அற்புதமுமாயிருப்பதோடு பொருளமைதியிலும் மிகச்சிறந்தனவாயிருக்கின்றன. புலவர்பெருமான் பாடியிருந்த பிரபந்தங்களில் முதலில் நாம் நீண்ட காலமாயக் கேள்வியுற்றது திருப்புகழொன்றுமே. இந்நகரிலுள்ள முதியோரிரண்டொருவர் இத் திருப்புகழில் இரண்டொரு பாடல்களை அரைகுறையாய்ச் சொல்லக் கேட்கவே, மதுரம்பழுத்துத் தேன் துளிக்கும் வளப்பமுடைய செய்யபாகமாயிருக்கும் அப்பாடல்களை அதை யச்சியற்றி வெளிப்படுத்தும் அவாவை நமக்குத் தூண்டின. அதன்மேல் அதன் பனையேட்டுச் சுவடிகளைத் தேடியதில் இந்நகர் முத்துமண்டபத் தேவாரத் திருக்கூட்டத்து ஸ்ரீமத் சுவாமிநாத பண்டாரத்தையா அவர்கள் தமது தந்தையார் சேகரித்து வைத்திருந்த அநேகம் விசேஷ ஏட்டுப் பிரதிகளிலொன்றாயிருந்த இதைத் தேடி யெடுத்துக்கொடுத்து அதன் மகிமையையும் சொன்னார்கள். பிறகு இவ்வூர்க் கன்னாரத் தெருவிலுள்ள கருத்தபத்தரென்பவரிடத்தும், கட்டியப்பர் கோயில் தெற்கு மடவிளாகம் நாராயணபிள்ளையிடத்தும் இந்தச்சுவடிகளிருப்பது தெரிந்து அவர்களைக் கேட்க, அவ்விருவரும் மனமுவந்து தங்கள் தங்கள் பிரதிகளை யளித்த

தார்கள். அன்றியும், சமீபகாலத்தில் காலங்கடந்த குமரகுரு வுபாத்தியாயரும் ஓர் பிரதியைத் தேடித் தந்ததோடு இந்நானகு பிரதிகளையும் ஒப்புநோக்கி எழுதவும் நமக்கு உதவியாயிருந்தார். நமக்குக் கிடைத்த நான்கு பிரதிகளும் ஒன்றற்கொன்று வேறு பாடுடையனவாகவேயிருந்தன. ஆயினும், ஸ்ரீ சுவாமிநாதபண்டாரத்தையா அவர்களளித்த பிரதியே பேருபகாரமாயிருந்தது. திறப்புகழின் எழுந்துப பிழைகளை நமக்குத் தெரிந்தவரையில் ஒருவாறு திருத்தி அச்சியற்ற முயலுங்கால அப்புலவர் திலகமமுதன் முதல வாயமலர்ந்தஸ்ரீ மெய்கண்டவேலாயுதசதக மொன்றிருப்பது தெரிந்து தேடுகையில், அதில் ஓர் பனையேட்டுச்சுவடி இவவூர் ஸ்ரீமாணிக்கதேசிகரிடமிருந்து கிடைத்தது. அதையும் சோதத்துதகான அச்சிட்டவேண்டுமென்று அன்பர்கள் பலருஞ்சொன்னபடியெழுதி முடித்து இவவிரண்டையும் ஒன்றாய அச்சியற்றலாமேம். இன்னும் இப்புலவர் திருவாக்காயுள்ள ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலாயுதாவுலா, ஸ்ரீ காயாரோகண குறவஞ்சி யெனபனவாம். இப்புலவர் பெருமானுடைய திவவியமபழுதத செவவிய பாடல்கள் சிலவற்றிலடங்கியிருக்கும் விசேஷார்த்தங்கள் தெளிந்தோர்க்கேயன்றி யெமபோன்ற சாமான்னியர்களுக்குப புலப்படுவது கஷ்டமாகும் அற்புதத தெய்வவாக்காயிருந்தல்பற்றி அவற்றிலுள்ளதை உள்ளபடி அச்சியற்றப்பெற்றதே தவிர ஒன்றைத் திருத்தவும், கூட்டவும், குறைக்கவும், புதுக்கவும் புகுந்தோமில்லையெனபது உண்மையாம். நூதனப்பிரதிஷ்டையிலும், புராதனப பிரதிஷ்டையாயுள்ளதை ஜீரணமாகாமல் காப்பாற்றுவது பெரும்புண்ணியமாமென்பதைநினைத்துக காலக்கிரமத்தில்செல்லின் வாயிற்செல்லாது ஓலைப்பிரதியிலிருந்ததைக் காகிதப்பிரதியி லச்சுவிமானத்தேற்றிப பவனிபோதரச் செய்தோமேயன்றி மற்றில்லையெனக. எழுதினவர

கள் ஏட்டையும் படித்தவர்கள் பாட்டையுங் கெடுத்திருப்பதியல்பாதலால இதைக்கண்ணுறுந்திருவருடசெல்வாகள் அங்ஙனமேதாலதிருப்பதைத திருததித தெரிவிக்கில் அதைச சிரசாகவகிதது அடுததபதிபபில் திருத்தமுறப பதிபபிப்போமென்க. "சுறககசடறக் கறபவைகற்றபி னிற்கவதற்குத்தக" வெனுமபொய்யாமொழியாரின தெய்வவாக்குக்கிலக்கியமாய்க் கசடறக்கறறு அதன் வழியிலெட்டுணையுந்தவறுதொழுகுபவருமஇவவூர்ப பிரபுகுலதிலகருமாகிய ஸ்ரீமத் சோ. வீரபபசெட்டியார் அவாகளின் திருவாக்கைஒருவாது இதை அச்சியறறப பொருளுதவிபுரிநதஷை குமரகோவில் என வழங்குமஸ்ரீமெயகணடவேலாயுதராலய தர்மகர்ததா மகா-ள-ள-ஸ்ரீ காத்தப்பெருமாள் பிள்ளையவர்களின போருளுபகாரம் பாராட்டததககது. அனறியும ஷை உதவிககு உதவியாயிருநத இவவூா வாபபு மகா-ள-ஸ்ரீ முனிசாமிபிள்ளையவாகளின முயற்சிககும நனறி பாராட்டுகிறோம. இவாகளெலலாருக்கும ஷை நூலகளின விசேடஙகளை யெடுத்துககாட்டி யவறறிலபிமானம வருவிதது நமமையுஞ சோமபியிருக்கவொட்டாது அடிக்கடி தூண்டுதலசெய்து இந்நறகருமத்தை முடிபபிதத ஸ்ரீபுண்டரீக தீர்த்தததின் மேல்கரையிலிருக்கும ஜெனனமரண ரிஜிஸ்டரார ஆபீஸ மகா-ள-ஸ்ரீ பொனனமபலபபிள்ளையவாகளின விடாமுயறசியையும, பக்தி சிரததையையும்பற்றி யாம பெரிதுமகிழசசியடைகினறோம. மேறகுறிதத இநதநலலோரனைவரும் இதுபோன்றசறகருமஙகளை மனமொழிமெய்களாறறினநதோறுஞ் செயதுகொணடு சுகஜீவியாய் வாழநதிருக்கத் திருவருள் புரியுமாறு கலியுகவரதராகிய ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலாயுதக் கடவுளின திவ்விய திருவடிகளை மனமொழி மெய்களாற்றினநதோறும வழுத்துகின்றோம.

துணைகாயம்

அழகுமுத்துப்புலவர்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

கலியுகவரதராகிய ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் மேல இந்த மெய்கண்ட வேலாயுதசதகம், திருப்புகழ்முதலிய திவ்யஸ்தோத்திரப்பாமாலைகளை அழகுபெறவணிந்தபெரிய மகானுபாவரின் திருநாமம் அழகுமுத்துப்புலவரென நிச்சயமாகத் தெரியவருகிறது. அவருடையமற்றைய சரிதங்களொன்றும் நூலாதாரமாகத் தெரியவில்லை யாயினும், கர்ணபரம்பரையாகக் கேள்வியுற்றிருந்ததை யிப்பொழு தீண்டுள்ள முதியோர்பலர் வாயால் தெரிந்து ஒருவாறு சுருக்கி யெழுதுகிறோம்.

இவருடைய ஜனனபூமி தெய்வத்திருக்காவிரி மகாநதி சூழ்ந்த சோழவள நாட்டிலே மிக்கவளம் பெற்றதும், அளவற்ற மகாமகிமைகளை யுடையது மாகிய சிவராஜதானி க்ஷேத்திர மெனப்படும் இந்த நாகையம்பதி ஸ்ரீ நீலாயதாக்ஷியம்மன் வடக்கு வீதி யென்றும், சேணைக்குடையார் மரபிற்ஜனித்தவ ரென்றும், அவருடைய காலம் சற்றேறக்குறைய நூற்றைம்பது வருடங்களிருக்கலாமென்றுந் தெரிவாய்த்தெரியவருகிறது. இந்த அழகுமுத்துப்புலவரும் காளிதாசப்புலவர், காளமேகப்புலவர் முதலியவர்களைப்போலவே இளமையிற்கல்விகற்கலாதவராயிருந்ததோடு பொருட்சம்பாத்திய மற்றவராகவும், சரீரத்தில் பூர்வகாமரோகம் ஏதோவொன்றுடையவராகவுமிருந்ததால், யாவருமவெறுக்கத்தக்க இம்முன்றையுமுடையஇவரை யிவருடையகுடும்பத்தாரகள

உபசரிக்காமல உபேக்ஷைசெய்யத் தலைப்பட்டார்கள். குடும்பத்தாரால புறக்கணிக்கப் பெற்ற இவருக்கு "கருப்பைக்குள் முட்டைக்குட் கல்லினுட்டேரைக்கும் விருப்புற்றமுதளிக்கும்" மெய்யனுடைய திருவருளும், இவருடைய பூர்வபுண்ணிய விசேடமு மொத்திருந்தபடியால இந்நாகைமாநகரின் ஸ்ரீ நீலாயதாக்ஷியம்மன தெற்குவீதியில திருக்கோயில கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலாயுதக் கடவுளாலயத்தில, ஆண்டுள்ளார் ஏவும ஏவற் பணிவிடைகளைச்செய்து அவர்கள கொடுப்பிக்கும் பிரசாதவமுதையுண்டு காலந்தள்ளிவந்தார். அங்ஙன மொழுகுநாளில ஓர்நாளிரவு பணியூற்றத்தாலுண்டாகிய சிரமமேலீட்டால ஆலயவாசன இடைவெளியில் அயர்ந்து நித்திரைபோய்விட்டார். அப்பொழுது அர்த்தசாம முடிந்தபின்னர்ப பிரசாதங் கொடுக்கும்படி இவரை யழைக்க, அவர் வராமையால ஆலயத்துள நித்திரைபோவதையறியாத குருக்கள், பிராமணப்பிள்ளை முதலியோர்ஆலயத்தைத் திருக்காப்பிட்டுத் தத்தமிருப்பிடம போய்விட்டார்கள். பிறகு நடுச்சாமத்திலஇவர்நித்திரைதெளிந்து பார்க்கையில கோயில திருக்காப்பிட்டிருக்கக் கண்டார். பசி அனலபோல கொளுந்தியது. என்செய்வார்? இன்னது செய்வதென்றறியாமல் பசிநோய் வருந்த வருந்தும இவருடைய பசியையாற்றத்திருவுவுள்ளங்கொண்ட ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுதமூர்த்தி அவருக்கு வழக்கமாய் அன்னங் கொடுத்துவரும தங்கோயிற் பிராமணப்பிள்ளைவடிவங்கொண்டெழுந்தருளி இவர்முன தோன்றி என்ன? அழுகுமுத்து என்று வினவ, இவர்தாம நித்திரைபோன விஷயத்தைச்சொல்லிப்பசிநோய தன்னை அளவுகடந்து வருத்துகிறதால அன்னங்கொடுக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தார். உடனே ஐயராய்வந்தமெய்யர் திவ்யப்பிரசாதமும், தீர்த்தமும்கொடுத்தருள, இவர் உண்டு

பசிநோயோடுநீளத்திருந்துமாளாததுயர்தந்து வந்த பூர்வகாமநோயும்நீங்கப்பெற்றுக்களிதீரத்துகளிப்புற்றிருந்தார். அப்பொழுது ஐயா, "ஏ! அழகுமுத்து ஏதாவதுபாட்டுப்பாடுவாயாக" வென்றருள, "ஐயனே! கலவிமணம வீசப்பெறாத நிரக்ஷரகுக்ஷியாகிய தமியேன எவரைககுறித்து எவ்வாறுபாடவல்லேன்" னென, நவரஸமொழுகக் கவிபாடுந்திறமையைத் தந்தருளி "நானதான்மெய்கணடவேலவன, எனனையேபாடுவாயாக" வென்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருள, கவிபாடுஞ சக்தியுண்டாகிக கடல மடைதிறந்தாறபோல ஸ்ரீ மெய்கணட வேலாயுதசதகம, என னும நூலை கoo செய்யுள்களாற் பாடிமுடித்தார். அன் றிரவுகழிந்து விடியற்காலையில் ஆலயத திருக்கதவந் திறப்போர் வந்து திறந்து பார்க்க உள்ளே வியாதி நீங்கப்பெற்றுக கடலமடைதிறந்தாறபோற கலவி மடைதிறந்து கந்தவேள் சந்நிதியிற சதக கவிபாடிக்கொண்டிருக்கும் இவரைக் கண்டு அதிசயித்தார்கள். அழகுமுத்து என்ற இயறபெயர் காரணப் பெயராகும்படி நேறறுவரையிலிருந்தகொடியவியாதியும, கடிய கலலாமையுமநீங்கிமன்மத ரூபம பெற்றுக் காளமேகம பொழிவதுபோல் கவிமழைபொழியும அதிசயத்தைக்கண்டுவியலாதார் யார்? பொய்கண்டார்பா லணுகாத மெய்கணட வேலவரின் திருவருட்டிறத்தை யாவருங்கொண்டாடினார்கள். 'ஐயன தருளைப்பெற்றார்க் கதிசயமிதன்கொல மூன்று வையமுந்தொழிலுஞ்செய்ய வல்லவரவரேயன்றோ?' நிறக அன்றுமுதல் அழகுமுத்து எனபதோடு புலவரென்பதையுங கூட்டி அழகுமுத்துப்புலவரென்று யாவரும் வழங்கி வந்தார்கள். அதன்பிறகு "திறப்புகழ, மெய்கணடவேலாயுதவுலா" என்னும பிரபந்தங்களை ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள்பேரிலும், ஸ்ரீ காயாரோகணசுவாமிமேல "குறவஞ்சி" எனறபிரபந்தத்தையும் பாடிமுடித்துத் திருவருட்செல்வராயிருந்து

ஓர்நாள் சீர்காழிக்குச் சுவாமி தரிசனார்த்தம் சென்றிருந்தகாலையில் திருமேனிக்குப்பரிபூரணகாலம்வந்துவிட அவ்விடம் பரிபூரணமடைந்த அந்தநாள்நாழிகையில் இவ்விடம் நாகை ஸ்ரீமெய்கண்டவேலவமூர்த்தி சந்நிதியில் ஷை புலவர்பெருமான் நுழைந்ததாக யாவருங்கண்டு திரும்பக் காணப்பெறாது அதிசயமுற்றுப் பிறகு சீகாழியில் திருமேனியை நிறுத்தி ஸ்ரீமெய்கண்டவேலவரின் திவ்விய திருவடி நீழலில் ஐக்கியமானது தெரிந்து திருவருளைச் சிந்தித்து வநதித்துக் களிப்படைந்திருந்தார்கள்.

இங்ஙனம்,

கலியுகாதி ரு002 சார்வரி-ஹு ஆவணி மீ	ஜி. சதாசிவம்பிள்ளை. "நீலலோசனிப்" பத்திராதிபர். நாகபட்டினம்.

ஸ்ரீமெய்கண்டவேலவரின் திருவடிவாழ்க!

சுபம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஸ்ரீமெய்கண்டவேலாயுதசதகம்.

விநாயகர் காப்பு.

பின்முடுகு வெண்பா

காலாயுதத்தான்மெய் கண்டவேலாயுதன்மேல்
வேலாயுதசதகமெய்யுரைக்க—சேலாகண்
கும்பத்தனச் சம்பிரமக் கொம்பிமயத் தம்பிகைசொற்
கம்பமத்தத் தும்பிமுகன் காப்பு.

நூல்

கலிவிருத்தம்—பிரிந்திசை வண்ணம்

பொன்பூத்தநூ புரப்பாதமும் புரிபூத்தமார் பீராறுதோள்
முன்பூத்தகண் முன்னூன்குடன் முடியாறுகைவடிவேலுமாய்
கொன்பூத்தவென் னிதயத்திலே குடிகொண்டருள்கூர்வா
யகுற, மின்பூத்தபா காசண்முகா வேலாயுதா வேலாயுதா.

கனவுக்குளே நீவந்தெனைக் கலையோதெனக் கற்பித்ததும்
நினைவுக்குளே கண்டேனலால் நினைவுக்கது நிசமல்லவே
சுனையுற்றநீர் நிழலல்லவே தோன்றுத்துணை யாய்நின்றிடு
வினையத்தையென் சொலவேணையா வேலாயுதா வேலாயுதா

பன்னூலெணு பூவொன்பதிற் பதின்மூன்றுநாள் பதினேழு
நாள், இன்னாளினி யின்னாளையே யென்பாரிலை யென்னா
ளுமே உன்னாளெனத் திரிவேனினி யொருநாளுமே திருநா
ளுமாய், மின்னாளிடப் பாகன்றரும் வேலாயுதா வேலாயுதா.

உனையே தெய்வ மாதாபிதா வுபதேசகுருவென்று நான
நினையேனவாவொழியேனெறியில்லேன திருவெண்ணீறுமே
புனையேனொரா றெனுமந்திரம புகழேனலோ திகழுவானவா
வினையேசெயவரு சனையாளுவாய வேலாயுதா வேலாயுதா.

பனைதீராததவன சிறைதீர்ததவன் பழிதீராததவன் பகை தீரா
ததவன, கனைதீராததவன மறைதீராததவன கலிதீராததவன
கருதார்கள்வஞ், சனைதீராததவன முனைதீர்ததவன தமிழ
தீராததவன றமிழ்ப்பாணடியன, வினைதீர்ததவன் நீயலல
வோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௫)

சானக்கொடி வடமாகியுன கணணனகொடி யிடமாகியுன
ஞானகொடி யவர்பாலவரும சோழன்கொடி பேய்ச்சிறு
வாய்,வானக்கொடியிடனுவினன வாகைககொடிதானுஙகுடா
மீனகொடி யானெனபனே வேலாயுதா வேலாயுதா (௬)

ஒறுப்பாகளுக் கொருநாட்பல னேஙகாரமா மாஙகாரமே
பொறுப்பாாகளுக் காறுலுமிப புவிமட்டுமே புகழென்று
தான,மறுப்பாடிலாகசுறளசொலலிய வகைகண்டுமே வன
மதிஞுல, வெறுப்பாகளுக கெணனேபலன வேலாயுதா
வேலாயுதா. (௭)

எறும்பானையீ றெடுத்தேனுட லினபம்பிறப் பொழிந்தேனிலை
யுறுமபாவமென் போற்செய்தபே ருலகததொரு வருமில்லை
யே, நறுமபாலினையபோற்கலவியுஞ்ஞானததையுமநலகாவி
டில், வெறுமபாலடையமுதாகுமோ வேலாயுதாவேலாயுதா.

எறிகருளசுடாத் தீபத்தையே யேற்றும்பொழு திருளான
தைப், பறிக்குஞ்சுடா தானெனறதைபபாாததோருடைப்
படலததையே, மறிக்குமிட மதுகண்டலோ மாயைக்குநீவ
கைசொலலுவாய, வெறிக்கும்புய நயபாரனே வேலாயுதா
வேலாயுதா. (௯)

நீறிட்டவர் முகபங்கயம் நித்தந்தரி சிததாறபலம
மாறிடடம ருலகாளுவார் மறுஜென்மமும் வாராதென

வேறிட்டசே வுடையார்மமூ வேற்கின்றது மிதற்கல்லவோ
வீறிட்டநீ றனுபூதிதான் வேலாயுதா வேலாயுதா.   (௧௦)

ஆளாமைபோ லடங்காமலே யஞ்சாமையாயறியாமையார்ய
வாளாமை நேத்திரமேபெறு மானார்கள்மேல் மயலாகியே
தாளாமையே செய்தேனலாற் றனமந்தலை காப்பாமெனும்
வேளாமையேசெய்தேனிலை வேலாயுதா வேலாயுதா. (௧௧)

அளக்கிற்பெருங் கடலைக்கர மடக்குமுனி கயசதூமையா
யிளக்கிற்கலை போதித்தநீ யெமக்கெப்படி போதித்திடில்
துளக்கிற்புனல் வாகாளுமேசொல்லத்தகுமெய்ஞ்ஞானமும்
விளக்கிற்கொழுந் தீபந்தமாம் வேலாயுதாவேலாயுதா. (௧௨)

துளாவுமதிப் பிடுதோணிமேற றூரதகினிற் செல்வோமென
அளாவுமனம் பேராசையி லளந்ததையே யளபபாயது
களாவினகனி மையானதுங் காயகின்றபின கனியுமடை
யாம், விளாவின்கனிகனியல்லவோவேலாயுதாவேலாயுதா.

தழையும்பெருங் குடும்பச்சுமைதாங்காதுதத்தளித்தால்மெழி
யுழையும்சறுக் கலுமாகிறு ஓுததியோகமெப படிச்செய்கு
வேன், அழையுங்கலை தெரிகலவியொன் றற்றுலினியானுன்
வடுரு,விழையும்பயிர்முழைசொல்லுமேவேலாயுதாவேலாயுதா

வள்ளற்சடை மீதேறியே மதித்தோணியாய் மாமக்கரா
வெள்ளப்படாத் துடுப்போடுகொக்கிறகெனனும்பாயமுனற
தாகவியே, பளளப்புனற பாகிரதிப்பாலைக்குளேபாலாழி
யாம்,வெள்ளத்தினில்விளையாடுவாய்வேலாயுதாவேலாயுதா

உளர்க்கின்றமாமறநான்முகன் மாலீசனும் வகையாகவே
டளக்கின்றமுக காணிக்குநீ யருக்காணியாய் யாவர்க்குமே
வுளக்கண்ணிருப் பதையெண்ணிலா ரூரூர்தொறமுழல்
வாரவர், விளக்கன்றியேதித்தேவோர்வேலாயுதாவேலாயுதா

கோளூர்வரா தழலூரவே கூறுங்கர ணமும்யோகமும்
நாளூர்வதுந் திதியூர்வது நமனூர்புகும் நாளல்லவோ
மாளூர்விழிக் குறமாதுதெய் வானைதிரு மயில்பாகனே
வேளூரனே வயலூரனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (௰௭)

வள்ளிக்குநே ரிடையார்க்குமொள் வாளுக்குநேர் விழிநாசி
கை, எள்ளிகைநோ மொழியார்க்குமவ வீசன்விழி யால
வெங்குறை, கொள்ளிக்குள மெலியாமலே கூவாயருள்
கொமபொனரிலா, வெள்ளிக்குநா யகசுந்தரா வேலாயுதா
வேலாயுதா. (௰௮)

எள்ளாடுசெக் கைப்போலவு மீககாலையா டற்போலவுங்
களளாடுபூ மணம்வண்டுபோற் காப்பாற்றுயிர கவாவானெ
மன, பளளாடுவேலையில்வந்துசாபலசெய்வரின்னிகர்வெய்
துமோ,வெள்ளாடரிபபோலாகுமோவேலாயுதாவேலாயுதா

உள்ளானைமெய யுரையானைமா லொழியானைவீண் பழியா
னைபொய, தளளானைவஞ் சகத்தானைநோய் தவிழானைபபா
தகத்தானர, கௌளானைவொண றறியானைநின் றேததானை
நீ ரெட்சிததிடாய், வெளளானைமா முகததானறுணை வே
லாயுதா வேலாயுதா. (௨௰)

நாளைகதிருப் போமென்பதும் நம்பிக்கையோ நறசந்தன
வாளைக்களந் தனில்லைவத்திடும்வா றல்லவோமாய்கினறநாள
காளைக்கடா வினிலேறிவெங் கட்காலனூர்கடினறு செயும
வேளைக்குநீ துணையாகுவாய வேலாயுதா வேலாயுதா.(௨௧)

கோளொன்றுமே சொல்வார்புகழ் கொள்ளாரையுங் குன்
றொப்பதாக, தோளென்றுசம் துரையென்றுசெநு சுடரெ
ன்றுநீ துணையென்றுபொற், றூளென்றுசொன்னதுமன்றி
யே சற்றும்பய மிலலாதுசெவ, வேளென்றபா தகமென்று
போம் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௨௨)

வளையாடமே கலையாடநூல வடமாடநூ புரமாடவே
இளையாடவே கொடியாடவே கிளியாடவே யளிபாடமர்
தளையாடவே நடமாடுமோ தரைமேவுகா மியையாளுவாய
விளையாடுமோ மயில்பாகனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (உ௩)

நீளாமலே வினைகாலமும் நேராமலே நிரையததல
ஆளாமலே பொறியாலுள மலையாமலே யனல்வாயுடல்
மாளாமலே மாண்டாலுனை மறவாமலே மறுஜென்மமு
மீளாமலே யெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.(உ௪)

சூழாமலே கலிதீவினை தொடராமலே படர்நல்வினை
பாழாமலே யயனுருப் பண்ணாமலே பெணுசையா
லாழாமலே யமதூதாவந் தணுகாமலே நரகத்தினவாய
வீழாமலே யெனையாளுவாய வேலாயுதா வேலாயுதா.(உ௫)

அழலுககிடும் விறகாகுமென் றறியாமலே பொறிமாதாகள
குழலுக்கிடும மலர்யாவையுங கொணடேகியுன றணடாம
ரைக, கழலுக்கிடும வகைசற்றுமே கருதாமலென புருடா
யுளும், விழலுக்கிடும் புனலாகுமோ வேலாயுதா வேலாயுதா.

வழியாயிரங் காட்டாமலோ வழியாயிரங கரைசெயகுவா
ய, பொழியாயிரம பேராயுனைப் புகழ்த்தொழுத தெரிசிக்க
வே, மொழியாயிரம நனாவுடன் முளரிக்கர மோராயிரம
விழியாயிரம் பெற்றேனிலை வேலாயுதா வேலாயுதா. (உ௭)

பூவாகியுன் னடிசாரகிலேன் பொடியாகியுன மெய்தீணடி
லேன, பாவாகியுன் போதாஙகிலேன் பணியாகியுன் புயமா
கிலேன, தேவாகியுன படையாகிலேன் சேயாவடி யேனுய
வனே, மேவாதகு ரனைவெனறவா வேலாயுதா வேலாயுதா

தவதத்துக்குடம் பெடுதேனிலை தாரித் த் தோற்றகதுட
னவதத்துக்குடம் பெ தே க்குடம பெடுதே

தேனாறும, பலதருக்குடிய பெருதேனபிறா பிழிப்புக்குடிய பெருதேன மண, வித்தருகுடம பெருத துய்வனே வேலாயுதா வேலாயுதா (உக)

காலாயுதா வாசாலகா கபா[illegible]
சீலாவிசா காதாபரா தேவாதிபா சேனுதிபா
நாலாகலா கோலாகலா ஞானோதயா வேதோததமா
மேலானவா நாகாபுரா வேலாயுதா வேலாயுதா. (கம)

மாலெனறுமென னிடமாகையால் மடவாாகளகண் வாளெனறுசெனு, சேலெனறுமைக கடலெனறுமத தேனெனறுமம மானெனறுவெவ, கோனெனறுசொன னதுமனறியே குணகீனருன் கூசாமலுன, வேலெனறபா தகமெனறுபோம் வேலாயுதா வேலாயுதா. (கக)

வலலஙகமா முலைகாட்டியும வாளஙகமாம் விழிகாட்டியுமலலஙகமாஙகுழல்காட்டியு மமுதஙகமாமொழிகாட்டியும் பலலஙகமாம நகைகாட்டியும பஙகபபரத்தையாசெயதிடுமே விலலஙகமே தீாததாருவாய வேலாயுதா வேலாயுதா.

கல்லாதவன றுதியாதவன கருதாதவன் கற்றோாகள்பாற செலலாதவன பணியாதவன றெளியாதவன செவியாதவன பொலலாதவன பூணுதவன பூசாதவன் புலனைக்கையும வெலலாதவ னினியுயவனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (கஈ)

விலஙகைகவலி யம்மெனறடி மேலாசசனை செயயாககொடு விலஙகைபபுரபபதுமுனகடன் மிகவெமபினே னுனைநம்பினேன, விலஙகைசசெயம பெறுரூானை வெனறவிபூ தாகளகாவினில, விலஙகைததறித திடுகநதனே வேலாயுதா வேலாயுதா (கச)

மாலுகககினை தாஞகியே வழஙகாதவன வயிறேபெருஞசாலுககினை தா ஙனவன றருவாரையுந தடைசெய்குவேனுலுக்கினை யாய்நலகிடா தளிக்குநதரு விகளுநதடைடுவேலுக்கினை தாஞவனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (கரு)

2

சேலுக்குவேல் வாளுக்குமை திளைக்குங்கரு விளைக்குமது
காலுக்குநீள் கடலுக்குமக் கடுவுக்குமா வடுவுக்குவெங்
கோலுக்குமங் குடங்கைக்குநற் குவளைக்குமா னெமனுக்கு
ம்வை,வேலுக்குநேர்விழிவள்ளிசோவேலாயுதாவேலாயுதா.

மாலைப்பிறை போற்செல்வமும் வளராமலே வறுமைசதுய
ாக், காலைக்கதி ரெழுமுச்சியிற் கனலொத்திடுங் கடினத்தி
னால், ஆலைக்கிடுங் கழையாகினே னழலுகிடு மெழுகாகி
னேன, வேலைக்கிடுந் துரும்பினேனென வேலாயுதா வேலாயுதா

தோளுந்துணை யென்புந்துணை துணையாகையால் துணையா
கிய, காலுந்துணை கையுந்துணை கணையுந்துணை கண்புக்
கெலா, மாலுந்துணை யதுபோல்வரு மாதங்கநேர் போதி
லுன, வேலுந்துணை மயிலுந்துணை வேலாயுதா வேலாயுதா.

தலைக்கபுற மோடும்புனல் சாணோடியென முழமோடியென
மலைக்கப்புற முயர்பாவமும் வளாநதாலுயும வகையேதினி
நிலைக்கும்படி தயைசெயகுவாய் நீயன்றிவே றில்லைப்பிறை
மிலைக்குஞ்சடைப் பரமன்றரும் வேலாயுதா வேலாயுதா.( )

நற்புத்தியா நன்மார்க்கரா நன்ஞானரா நல்லோரவயிற
றுற்புத்தியி னற்கோள்பதி னோராமிடத துதயஞ்செயக்
கறபுத்தியாய்க் கதிராளர்போற கற்பித்தியாய கருணாகரா
வெறபத்திமா முகனாதுணை வேலாயுதா வேலாயுதா. (௨௦)

நாலாகலைக் கீரர்க்குவேல் நடத்தும்படி நமனெயதினால்
சேலாகிய விழிவள்ளியார் தெய்வானையாக் தேனாருடன
மாலாகிநீ விளையாடினால் மயிலாகிலு மயில்தபினால்
வேலாகிலும் வரக்காட்டுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௨௧)

தலையாந்திறப் பிணைகாட்டியுந் தாளாந்திறச் சிலைகாட்டியு
மலையாழியில் விழுவார்கள்போ லழுந்தாமலு மிதவாமலுந்
தொலையாதசஞ் சலவாழ்க்கையிற் சுழல்போலொரு சுறவாய்
வரும், விலைமாதர்பா லுறவாவனோ வேலாயுதா வேலாயுதா.

தூக்கதனதையே செயதேனலாற் சுகிாததலைதயே செய்தே
னிலே, யுரகத்தினுக் கமுதஙகொடுத தூறவாடியே பெறு
கஞ்சுபோல, நரகத்தையே பெறுமெய்ப்பொருள் நானுகை
வே யூனலருவாா, விரசத்திலே மனம்வைப்பனோ வேலா
யுதா வேலாயுதா. (௪௩)

சரதத்தையே சொல்லாமலே சரதத்தையே சொல்வாாம
தன, நிரதத்தையே நிகரல்குலா ரின்பத்தையே யனபுறறு
நான், சுரததனதயேசெய்தேனலாற்சுகிாதத்தையேதருகார்
த்திகை, விரததனதயேசெய்தேனிலேவேலாயுதாவேலாயுதா.

காரானமே னியன்வாசவன் கஞ்சாசன னஞ்சானன
ஞூராலுமேமுடியாவணவம்யாமேமுடித்தருள்வோமெனச்
சூராதிசூ ரனைவென் றவிண் டொடுக்கிடத் தூவசம்பெறு
வீராதிவீ ரனும்நீயலோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௫௪)

அருந்தாதைதாய் மகன்றூரமா மமெபாரமே சுமந்தானை
யால், வருந்தாதெலா மெலிந்தோயவோ வலைக்தேறகூ
னுடமபானவா, ரறிந்தாரிதோ மடிந்தாரையோ வெனும்
போதிலே செழுநதியினவாய், விருந்தாகவே யிருக்தேனை
யான் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௪௬)

தூரும்பானதைத் தூணுக்குவாய்த் தூணுனதைத் தூரும்பா
க்குவா, யரும்பாரமே ருவைரேணுவா யணுவானதை மக
மேருவா, யிரும்பாரிற்செய் வாயசாட்லைடதா னில்லாமற்
பம் பரமாட்டிய, விரும்பாணமையின றிறமென்சொல்
வேன வேலாயுதா வேலாயுதா. (௪௭)

பூரிதஇடுஞ சுடரிததிடும் புளகிததிடும் பூணூரமே
பாரித்திடு மிளநீரெனப் பசசென்றிடுமெ வெச்செனறலங
காரித்தசெப் பெனவிமமியே கச்சுககடங் காமறபொரும்
வேரித்தனக குறமங்கைசோ வேலாயுதாவேலாயுதா. (௪௮)

வருதிட்டமும் பொருதிட்டமும் மதிதிட்டமும், விதிதி
ட்டமு, மொருதிட்டமோ பலதிட்டமோ வோதிட்ட

சொல வாதிட்டமே, பொருதிடடசூரனைவேலினற் பொ
ளறிட்டுற நினதெனனவே, விருதிடடசேவறகு தனு வேலா
யுதா வேலாயுதா. (சகூ)

சூரலைகொடி சாவற்பரி கொஙகைததுணை பதியாயுத
பிரலைகக விடைதாரமின னெனமு ஞுநீ பொறுக்ககசடன
நரலைகொரு மகராகர நயனததிலே கைபட்டிடில
விரலைததறித திருவோாகளோ வேலாயுதாவேலாயுதா.(ருல)

மயில்மஞ்சினைக் கண்டாற்போல மகிழவெய்தியே வாஞசி
ததபேர்க, கயிலமஞசனப் பதுமசசர ஞதாரமென றறியா
மலே, துயிலமஞசமா ளிகைசெமபொனே சுகமென றுமே
துணியும்பொலேன், வெயில்மஞசளே நிலையெனபனே
வேலாயுதா வேலாயுதா. (ருக)

கைகண்டநெல் லிகையப்போலவே கரங்கணனெங் களி
கூரவே, யைகண்டமே ஞுறுநாளிலவந தஞ்சேலென வரு
ள்செய்குவாய், செயகண்டநா கையிலுததமத தியாகேசா
தன் சேயாகுகா, மெயகண்டவே லாசணமுகா வேலாயுதா
வேலாயுதா. (ருஉ)

பயனுகைககே தமிழ்பாடினற் பசாரிபமாம பரிசிததிடில்
வயனுகைககே யெழுதாவிடி லாறறஙகரை மாமலலவோ
கயனுகைககே சரிமாாககமாக காலாடிதன றுணைபானவா
வியனுகைககே கயவாசனு வேலாயுதா வேலாயுதா (ருங)

ஈயாமலும நலலோாகளை யெணணுமலு மெண்ணிக்கலை
யாயாமலுங சேளாமலு மறியாமலு மறிவீனாபா
லோயாமலுநதமிழசொலவியுமுணடோபலனுனைநமபினே
ன, வீயாமலுனனருளசெய்குவாய வேலாயுதா வேலாயுதா

கைசொலலுவேன புடைகைககுளே கைசசாடையுஞசொ
லவேன்மழு, நெய்சொலலுநினைனயெனபது நீயென றளம

நினையாதவன், பொய்சொல்லுவேன வசைசொல்லுவேன
புறஞ்சொல்லுவேன பிழைசொல்லுவேன, மெய்சொல்லு
வே னறிகின றலன வேலாயுதா வேலாயுதா (ருரு)

தும்பிக்கையா னவனுக்கொரு துணையானவா சுராசேவிதா
நம்பிக்கைநீ யலலாமலே நாடேனொரு தெய்வத்தையு
மம்பிக்கைநோ விழியாரமொழி யாரவுக்குடை யானென்று
தான,வெம்பிக்கைவிட்டாலுயவனே வேலாயுதா வேலாயுதா.

ஆமபோதுமவேல மயிலுந்துணை யாகாமலே யாசங்களும்,
போமபோதுமவேல் மயிலுநதுணை பொறிநடபமும நெறி
தபபியே, சாமபோதுமவேல மயிலுநதுணை சடமவீழநத
பின பிடிசாமபலாய, வேமபோதுமவேல மயிலுநதுணை
வேலாயுதா வேலாயுதா. (ருஎ)

காமபாகுமென் ரேளவலலியார காநதாபுகழசு சேந்தா
விடப, பாம்பாகுமா பரணனாரு பாலாதிருப புகழுக்குமெ
ய,யாமபாகுபோல நறகீரனு மருளுநதமிழக்கடியேனறமிழ
வேமபாகுமே கருமபாகுமோ வேலாயுதா வேலாயுதா (ருஅ)

காப்பாகிலும படைபபாகிலுங் கருதாமலே யழிப்பாகிலு
மூபபாகிலும வேளவிததொகை முடிப்பாகிலு மறரேரிலுங
கோபபானசெந தமிழபாடியே கொண்டாளுமென குல
தெயவமநீ, மீப்பானுவை நிகாகுனாடலா வேலாயுதாவேலா
யுதா. (ருக)

அப்பததரா மறுபததுமூ வடியாாகளுக் காயுன்பிதா
செபபதொடு வநதாட்கொளுஞ சேதிகருநான சிறியே
னெனிற, கொப்பததிலவீழ கரியென்னவே கூற்றானவன
கொடுபோகவே, வெபபததுடன வாராமலாள வேலாயுதா
வேலாயுதா (சுo)

நீநதாததுயா கடடாறறினில நீகைவிடில நிலேயேதினி
சேநதாகடம் பாசண்முகா சேயாகுகா தெய்வானைதன

காந்தாசிலம் பாகாங்கயா கந்தாகதிர் காமதநினில்
வேந்தாவருள் கூர்ந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.(கக)

அந்தப்பதஞ சரியைக்குமெய் யவிரப்பதங் கிரியைக்குமே
யிந்தப்பதம் யோகாக்குமே யீற்றுப்பதம் ஞானர்க்குமே
தொந்தபபத மாஞவினி சும்மாவிடு வேடுஞவா
விநதப்பதம் தந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (கஉ)

சிநதாகுலந் தீர்ப்பாயினித் திராவிடிற் செவவேளெனக்
கந்தாவெனச் சொல்வேனுனைக் கடம்பாபெருங் கறபாவை
தன், மைந்தாவெனப் பிததனறரு மகனேயென வசையேசு
வேன், விந்தாசலப் புயபாரனே வேலாயுதா வேலாயுதா.

வந்திட்டது கண்டேனலால் வாராமையைக் கணடேனிலை
நொந்திட்டதா விக்கென்பஞெ கோய்சேருடற் கேனென
பஞெ, முந்திட்டவோ நின்ஞெப்பதா மூன்றும்பிரி பாகந
தரில், வெந்திட்டதும் விணையெய்துமோ வேலாயுதா வேலா
யுதா. (கச)

போதாந்தமாய்ச் சுடரெய்தியே போய்நின்றபின் ஞளாநத
மாய், மாதாந்தமாய் வருஷாந்தமாய் வயதாநதமாய் வருமு
ன்னரே, நாதாந்தனே லோகாந்தமாம் ஞானந்தமே வரநல
குவாய், வேதாந்தனே யேகாந்தனேவேலாயுதாவேலாயுதா.

முத்தேபது மத்தேவளர் முதலேயொரு முத்தேவர்சம்
பததேமறைப் பொருளேபொருட் பரமேபர மானந்தமே
சித்தேபரி சிததோருளத் தேவேமிகத தெய்வப்பயிர்
வித்தேவிசைக் கதியாதிபா வேலாயுதா வேலாயுதா.(கசு)

மதனப்படும் மலர்மைதக்கவே வடுவிட்டபுண் ஞெருபக்கமா
ய்ச், சதனப்படா முலையார்நகக் குதககினறபுண் ஞெருப
கதமா, யதனப்படும் வலியோடெம னடுவாள்புணி விடுகோ
லென, மிதனப்படுமெனையாளுவாய்வேலாயுதாவேலாயுதா.

மாதாபிதா வாசானுநீ மாமானுநீ மாதேவனீ
யாதாரநீ யாகாயநீ டாகாரநீ யாள்வானுநீ
தாதாவுநீ தாரானுநீ சார்வானுநீ சாரானுநீ
வேதாவும்நீ மாவீசனீ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௬௮)

வேதாரணி யஞ்சேர்ந்திடில் விடுவார்களோ சேவிப்பது
வேதாரணியடிமைப்பணிவிடையல்லவோ வினிமேற்குறை
வேதாரணிச் சடிலன்றரு விழியேவிழி மணியேமிக
வேதாரணி மணிமார்பனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (௬௯)

மதிவண்ணமா முகவண்ணமு மலைவண்ணமாம் புயவண்ண
மும், நிதிவண்ணமே னியின்வண்ணமும் நிறைவண்ணமே
விழிகொள்ளுமோ, யதிவர்ணமங் கெதிவண்ணமே யை
வணணமே யிவ்வண்ணமோ, விதிவண்ணமு மெவவண்ண
மோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௭௰)

வேதண்டகோ தண்டனறு வேளேதிரு மெய்ஞ்ஞானமாம்
கோதண்டமால் மருகாவுனைக் கும்பிட்டவர் முனவாநநீ
வேதணடவே பாரப்பிணி விட்டோடமெய் யருள்கூருவாய
வேதண்டகு ரனைவெனறவா வேலாயுதாவேலாயுதா. (௭௧)

கத்தூரியே யக்காரமே கர்ப்பூரமே கட்டாணியே
முத்தாரமே சட்கோணமே முககோணமா நிட்சேபமே
கொத்தாருவே தத்தானுநினகொட்டாரமேயெட்டாதுறால்
விதநாரநீ பத்தாமனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (௭௨)

வேதத்துற பொருளெனறுனை மெய்யுண்மையாய்விரும்பி
க்கொள, வேததுவநிலையாமதுமிருகண்டுவின்மகனுக்குற
வேதத்துவ ரும்போதுபொய மெய்யாகவு மிலையோமிக
வேதத்துமஞ் ஞையிலேறிய வேலாயுதா வேலாயுதா. (௭௩)

கண்ணேறுசற் றணுகாமலே காப்பாயெனைக் காராதுமோ
தொண்ணூறுட னொருபத்துமே சுகமாயுனைத்தொழுதேத்த

வே, தண்ணீறுமெய்ஞ்ஞானேதயாசருநீறுசுந்தரநீறெனும
வெண்ணீறதந் தெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

பூணுசையுங கலையாசையும் பொருளாசையும் பொருளசே
ரநதிடிற, பேணுசையுமகவாசையுமபெணணுசையுமமண
ணுசையு, மூணுசையும் பதினறென வோதாசையும பேரா
சையாம், வீணுசையென் ஞெழியுஙகொலோ வேலாயுதா
வேலாயுதா. (எரு)

கண்ணபபாகா லுதைபட்டதுங கற்சாக்கிய ரெறிபட்டது
மணணபபமும் விசயனகைவில லடிபட்டது மானலலவோ
வெணணப்படி மோட்சநதா விலேயோவடி யேனசொலலிய
விணணப்பங்கேட டருளகூருவாய வேலாயுதாவேலாயுதா

தீணடாவமும பிரதத்நதசை சோநதெனபுதோல போா
ததனபுட, னுணடாஙகுமொனபது வாசனமேலொருவா
சலிலுணடாகியே, மாணடாலொரு பிடிசாமபலாய் மண
ணுய்விடு மாயசசடம, வேணடாமையா வேணடாமையா
வேலாயுதா வேலாயுதா. (எஎ)

திணடாட்டந்தீா மனறுட்டமே செய்வாயதயித் தியரான
வா, கொணடாட்டமுங களியாட்டமுங குடியாட்டமுங
கூததாட்டமும, வணடாட்டமும வமபாட்டமும மாறு
டடமும போராட்டமும, மிணடாட்டமுந தீரபொரும
வேலாயுதா வேலாயுதா. (எஅ)

கணடாமரை முகநதாமரை கைததாமரை கழலாமடி
யொண்டாமரை வாயததாமரை யுளததாமரை யோாந
தெயதுவாய், வண்டாமரைக் கொடிபோலனி வானமு
ட்டவே மதியானது, வெணடாமரை யாமநாகையில் வே
லாயுதா வேலாயுதா. (எகூ)

தூணடாமலும் பாபஙகள்பொய சொல்லாமலும விலேமா
தரைத், தீணடாமலு மறிவீனரைச் சேராமலுஞ் சமயஙக

ளிற, முண்டாமலும பிணியாலழனரு சலியாமலும பரசா
ந மே, வேண்டாமலுமருளகூருவாய்வேலாயுதா வேலாயுதா

ஆண்டபிறக குந்திஙகளி ராறிறறிதி யைமமூனறினு
மாணடபிறக் குமமேழினில வாரமிரு பததேழினு
ணடபிறக குமயாவுமே நிலையாதகா ரணமல்லவோ
மீணடுமபிறப பெய்தாமலள்ள வேலாயுதா வேலாயுதா ()

இடியாலடி படுமாசுண மெனவேவரு மெமதூதர்சைத
தடியாலடி படுமெனறுயா சாறறுநதிரு வெணணீறெனும்
பொடியாலடி படவேயருள புரிவாயுனைப போறறுாகள
போல், மிடியாலடி படநீதியோ வேலாயுதா வேலாயுதா.()

படவுமபடா திலலாமையிற் படடாலுமோ பாவங்களாற்
கெடவுமபடாத தீயாகளைக கெஞசபபடா துணடிககினை
யிடவுமபடா குடிமைசசுமை யெடுககப்படாதெனறாலுமோ
விடவுமபடா தெனசெய்குவேன் வேலாயுதா வேலாயுதா.()

உடலைபபல நாளுமெடுத தோய்வின்றியே யொழியாப
பெருங, கடலைககடப பதுமெந்தநாட் கப்பற்ககப படுகோக
மாய, நடலைககுடி மையைநமபியே நமனுக்கிறைக் குடியா
வனே, விடலைககுரு பரநாதனே வேலாயுதா வேலாயுதா.

ஆடிக்கைகோ தெணடிததபோக களிதேதோாகளு மருமநத
பொன், றேடிககைபா லீநதோாகளுரு சீர்கேடராய்ச சீமா
னகளாய, வாடிககைமேல வாடிககையாய் வரபபணனு
முன மதிமநதிரம, வேடிக்கைமேல வேடிககைகாண வேலா
யுதா வேலாயுதா. (அரு)

மடபபாவைமாா விடப்பாாவையோ நெருப்பாறுசோ மயிா
பபாலமே, நடபபாாகளோா வினிப்போதுநீ நயப்பாகதின
னீரா றுகண, ணிடபபாாவைதா வுடறபாதியா மலைபபாவை
யா ருழைபபாணியார், விடைப்பாலருள் தயபபாலனே
வேலாயுதா வேலாயுதா. (அசு)

நடைதந்தெனை நடத்திப்பிறர் நகைதந்தது மாற்றிகலை
யுடைதந்தமு தூண்டந்தபூ ணொளிதந்துயர் களிதந்தருள்
மடைதந்துநல் வழிதந்தெமன் மதியாதுனைப் பிரியாத்தல
விடைதந்தெனை யாள்வாயினி வேலாயுதா வேலாயுதா. ()

எடுப்பார்களும் பல்லக்கின்மே லிருப்பார்களு மியர்தமமிலே
கொடுப்பாரையுங் கொடுக்காரையுங் குறியாலறி விததாய்
கொடை, தடுப்பாரையுங் காட்டாமலே தனைவந்தடைந்
தோர்க்காயுயிர், விடுப்பாரையுங் காட்டாயினி வேலாயுதா
வேலாயுதா. (அஅ)

எட்டிக்கனி கண்டாலழ கெடுத்துப்புசிப் பாரோவெறுங்
குட்டிச்சுவ ரொனுலோபனைக் குறியாவணை மருள்வாய்சமா
கிட்டிப்பொரு மசுரப்படை கெட்டுப்பிற கிட்டுச்செல
வெட்டிப்பலியிட்டுப்பொரும் வேலாயுதா வேலாயுதா.(அகூ)

உடற்கைப்பழ வினைத்தோற்பையை யூரும்புழு வுறைகந்த
லைச், சடக்கைக்குதித் துயிர்போய்விடிற் றூயுநதொடில
ஸ்நானஞ்செயுக், தொடக்கைக்கழு வுண்ணுமபொதிசோற்
றைக்குறு நாற்றைப்பெரு, விடக்கைச்சுமந்தெனனுபலன
வேலாயுதா வேலாயுதா. (கூ0)

மோடத்தைவே ரறநீக்கியே மோனத்தினல் ஞானத்தினற்
றேடத்தையு மறநீக்கியே சுட்டாய்ச்சொலுஞ் சட்டாக்கரப்
பாடத்தையும் வருவித்தபின் பருவப்படும் பண்டாரமாம
வேடத்தையுந் தந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (கூக)

செஞ்ஞாயிறு நாள்வாங்கியே செல்லசமன் செங்கைப்ப
டல், பஞ்ஞாகப்பாய்ப் படுதோரையப்படியாக்கிலெபப
டியுய்குவேன. அஞ்ஞானமாந திமிரங்களை யாதித்தனமுன
பனியாக்கியே, மெஞ்ஞானமே தந்தாளுவாய் வேலாயுதா
வேலாயுதா. (கூ௨)

துஞ்சாமலே துயராமலே சோராமலே சோம்பாமலே
யெஞ்சாமலே யிரியாமலே யேறாமலே யில்லாமையா
லஞ்சாமலநோ யணுகாமலமெய் யழியாமலே யாகாமிய
மிஞ்சாமலேயருள்வாயவரம் வேலாயுதா வேலாயுதா.(கூட)

நேசிக்குமுன் னடியாரகளை நேசிக்கவும் நின்பாதமே
பூசிக்கவு மானநதமாயப் பூரிக்கவும் போற்றத்தமிழ
வாசிக்கவு மவுனததினே வாழ்விக்கவுஞ் செய்யாமலே
வேசிக்குமால் கொள்ளைப்பையோவேலாயுதா வேலாயுதா

வெங்கைக்குநேர் சிலையாளரைவெறுவாய்க்கிலே கெட்டோ
ரகளை, வெஙகைத்தன பதியெனனவே வீணிற்றமிழ் பாடா
மலாள், வெங்கைப்பிரானருள்சேயனேமிக்கார்குறத்திக்கா
கவே, வெங்கைத்தருவாயநின்றிடும் வேலாயுதாவேலாயுதா.

வாகாமலர் வேதப்பிரான் மணத்தச்சன்வைத் திடுகெப்பலை
யாகாமியக் கடல்மேற்பொறி யைம்பாயினு லலையாமலே
பாகாமெஞ்ஞா னத்தீவுறப் பதபங்கயக் கரையேற்றிடுமெ
மீகாமனீ தானேயலோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (கூசு)

பகடன்புற வுயிருக்கெலாம் பறந்திட்டபுள் விலங்குக்கட
ககடன்கள வுக்காளைய னைம்பூதியத் தாலூர்ந்திடுஞ்
சகடன்குணம்பொறைகல்விநறறவமறறவன் சகலர்க்குமே
விகடனறனக் கருள்கூருவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. ()

மோகாடவி வளருங்கொலோ முருகாடவிக் குழலார்கள்
மேல், மாகாடவிநிலவென்னவேவாணாளெலாம்வீணாளதாம்
நாகாடவி யிடியென்னவே நமன்வநதிடும் நாள்வந்துகா
மேகாடவி திகழ்நாகைவாழ வேலாயுதா வேலாயுதா. ()

அருதிக்குவே றொருதிக்குமில் லாதிக்குடி லைப்போர்வினைப்
பருதிக்குள மெலியாதருள் பரிதிக்குநீ சுருதிக்குளார்

தொகுதிகதநீ தததிகருநீ சோதிககுரு பரனேயருள
மிருந்ககதநீ யலலாதிலை வேலாயுதா வேலாயுதா (௯௯)

ஞகவாழிசெந தூராவினன் குடிவாழிபுட கொடிவாழிசண
முகவாழிசூாப பகைவாழியுன முனவாழிநீ பருசேருமா
பகவாழியிச சதகநதனைப் படிததோாகளுங கறறோாகளு
மிகவாழிவேல மயில்வாழியே வேலாயுதாவேலாயுதா(௧௦௦)

ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

திருநாகையில்

திருக்கோயில் கொண்டு விளங்கும்

ஸ்ரீமெய்கண்டவேலவரென்னும்

குமாரக்கடவுள் பேரில்

திருப்புகழ்.

விநாயகர் காப்பு—வெண்பா.

வடிவைப்பொருநெடுங்கண் வல்லியையாம் பசங்கப
பிடியைப் புணர்களிற்றைப்பேணி—யடியைத்
தினம்நினைந்தாரெய்தாச சிறப்புவேறுண்டோ
மனம்நினைந்ததெல்லாம் வரும்.

வளைநிகர்குழையாள்வள்ளிக்கொடிபுணர்ந்த
கள்ளவிழுமநீபாமெய்கண்டவாமேல—வெள்ளை
நிறப்புகழைப்பாரினிறுத்துதற்காவேண்டித்
திருப்புகழைச்சொன்னேனறெளிந்து.

நாகாபரணப் பிள்ளையார் துதி.

க. தானன தனத்தன தனதன தன
தானன தனத்தன தனதன தன
தானன தனத்தன தனதன தன—தனதான.

சீராகவை முப்பழமுடனே யிள
நீர்பாயசமிக் கதிரசமாவடை
தேனமோதக மெட்பொரி புளியோதரை கடுகோரை

தேன்மாதுளை நற்கனிகுளமா ரவல்
நீடாழை பருப்பனையொடு தோசைகள்
சேதாவமுதத் துட னிவையாவையு மயிலவோனே
பாரார் கயிலைகிரியர னரருள
வேலாயுத மெய்க்குமர சிகாமணி
பாகாா வசனக்குறமகள் பால்வரு மலாமீதே
பாவாணா துதிதிடு மியல்பாயொரு
நூறுன திறப்புகழெனவே முதிா
பாமாலை யுரைத்திட வருள்கூாவது மொருநாளே
வாராழிவளைத்திடு மகமேருவை
யேடாக மருப்பொரு கரமேகொடு
மாபாரதமுற்றெழுதியகாரண வடிவோனே
மால்யானை முகத்தவுணனையே யெதிா
போராடி யுயிர்ப் பலிகொளுநாயக
மாதேவர் துதிக்கையின் மலாவாய மறை புரிகோவே
நாராயண னுக்கொருமருகா வுயா
காரோணர் வரதநினில்வருபாலக
நால்வாய்மதமுக்கண துடைமீதொரு மயிலோனே
நாவாய் குண பற்பலபொருணீடிய
மேகாடவி சுற்றிய திருநாகையி
ஞகாபரணக் கணபதியே கட வுளாவாழ்வே

உ, தானனதான தனத்தனத்தன
தானனதான தனதனத்தன
தானனதான தனதனத்தன—தனதான.

மட்டாருமூவிரு பங்கயமாகிய
சட்கோணமீதிலிருந்த சொரூபமு
வறறுதமூவிரு சக்திரர்கூடிய முகமாறும
மற்றோள்களாறிரு செம்பொனின்மேருவு
நற்காதிலாறிரு செஞ்சுடரேநிறை
வைப்பாகவே வளர்குண்டலராசியு மறைநாலும்

முட்டாமலோதிய 'செஙகனிவூர யமு
தப்பாரவையாறிரு கணகளுமே யணி
'முத்தாரமாாபமு மம்புயமே நிகர் கரயமேத்
முக்கோணமாகியவெம பகை வேலுடன்
மிக்கானதோகையில் வந்தவிநோதமு
முற்கோலியேயறியும்படியேவர மருள்வாயே
அட்டாளதேச மடஙகலுமேருவு
மெட்டானமாதிரமுமபதிஞ லுல
கபபாலுமேயுளவணடருமே பணி யிருபாதா
அககாரமேகனியினசுவையே மது
ரப்பாகமே குளிர்சந்தனமே கும
ரப்பாகுகாகுற மஙகைமனோகர குருநாதா
கட்டாமமான கடமபணிமாாபக
நிக்ஷேபமே சிவசந்ததியே கன
சத்தாருவேமணியொன்பதுபேர் துணை யெனும்வீரா
கற்பூரமேமறையின்பொருளேகமழ
கஸ்தூரியேகையிலங்குசனு ருயர்
கற்றூணிலாடிய வைங்கரனார்* துணை முருகோனே.

ந. தனதனன தானதான
தனதனன தானதான
தனதனன தானதான—தனதான.

மாதா வனப்பிளமை
வீணு யழித்தவனை
வாணாள்சிறுத்தவனை யிடர்தீரய்

---

* இந்நாததன விநாயகா ஸ்ரீகாயாரோகணேஸ்வர ராலயத்தூணிலதாணடவம்புரிநது ஆண்டிரக்ஷித்துவந்தவா. திருப்பணிவேலைநடத்துகையில் அக்கற்றூண் பிரிக்கப்பட்டகாலத்துத் தானிருந்தவிடத்தைவிட்டுப் பழணியாண்டவாசநநிதிப் பக்கததில் விளஙகும இவவிநாயகக்கடவுளுக்குததான் கற்றூணிலாடிய ஐங்கரனென்று சொல்லப்படுகிறது.

வாழ்வோ தரிதகிரனை
ஊனேறு பெருத்தவனை
வாயோ வசததியனை நிலைபேறும

ஆதார மறறவனை
ஆசாரம் விட்டவனை
யாபாசமுறறவனை யறுபாறே

டாறுறு தததுவனை
யாகாத குததிரனை
யாளாக நற்கருணை புரிவாயே

வேதாளமுட்ட வெழு
பாதாளமுட்ட வெழு
மேலோகமுட்ட வொரு திரையாக

வேதாநிறுத்து படை
சூாமாளவிட்ட கையில்
வேலாயுதப் ப்ரபுட மறைதேடும்

நாதா சிவப்பொழுகு
பாதா பொருப்பிலுறை
ஞானா நடத்து மொரு மயில்வீரா

நாராயணற் கரிய
காரோணருக் கினிய
நாகாபுரிக்குளமர் முருகோனே.

ச. தானநதனத்ததன தானந்தனதததன
தானநதனத்ததன—தனதான.

ஆகச்சிறுகுடம்பை மீதிற்குடியிருந்த
வார்புட்குலமிருநத வியலபா

மாவிக்குடலிருந்த நேசததையுமறிநது
மாகத்தினைவிரும்பி யலைவே

மாகப்புயல்பொழிந்த நீரிர் பயிர்தழைநத
வாறிற்கருணைதந்து துயாதீர

மாறிபபிறவியையனற வேலைப்புணைகிர்ந்த
வாசக்கமலமென்ற வடிதாராய்
மோகக்குறமடந்தைமாரபிற் களபகொங்கை
மோதப்புளகரும்பு புயவீரா
மோனத்துடனிருந்து ஞானக்கலைவிரும்பி
மேவாககருள்புரிநத குமரேசா
நாககுலமெழுநது பாயக்கதலிசம்பு
நாவறகனிகிழிநத ரசமோடி
நாடிபபுகழநிறைநத சாலிததிரள்விளைந்த
நாகைபபதியிலவநத முருகோனே.

---

௫. தானதனதானதான தானதனதானதான
தானதனதானதான—தனதான.

காமுகததோடுசோநது போமுகத்தோடுபொய்ந்து
காதுமட்டோடிநீணட விழியாலே
காமுகாக்காசைதூண்டி யாடகக்கூலிவேண்டு
காரியநதாலும வாஞசை மிகவாகி
ஓசுருட்பாதியீநது பூண்முலைக்கோடுதோய்ந்து
வேலையிறபோகம நீநத வனுராகம்
மேவிளைததோகைதோன்ற ஏறவிட்டேணிவாங்கும்
வேசையாக்காசைபூணடு மெலிவேனோ
சூருடற்பாதிகீன்று பாதியைததோகைநீண்ட
சூழகொடிப்பாதியாணட வடிவேலா
சோலைமுத்தேசுபாஙகனே மலைப்பாவையீன்ற
தூயபொற ரேள்முனஞன்கு பெறுசேயா
நாரணித்தேவிகாய்ந்த வேளையெப்போதும்வாய்த்த
நான மறைததேவாகாஞ்சி புரிவாசா
நாதாசொற்பாலா வாய்நத பாடலைக்கூறுசேர்த்த
ஞைகயெப்போதும் வாழந்த முருகோனே.

கூ. தனன தனதான தன
தனன தன தான தன
தனன தன தான தன—தனதான.

அடிமோனை முற்றெதுகை
தொடைபாவிகற்பமிசை
யசைசீரெழுத்துமுறை முறையோடே

யமுதான சொற்சுவையு
மதிலேபொருட்சுவையு
மழகானபத்துமுறை வெளிமூதே

வடிவாயிலக்கணமு
மிகவேபழுக்கவயி
ரமுமேயடித்தகளை மெனவேதான

மழைமாரியொப்பவெகு
தமிழ்மாரியைப்பொழியு
வரமேதரக் கருணை புரிவாயே

முடியோரகத்திரெடு
தலமாறிடத்தும்வட
மொழியாரணத் தருண கிரிநாதா

முதுபாவினைத்துமுன
தடியாருளத்துமுழு
முதலாகமத்துமுறை வணிகேசா

விடுவானமுகட்டையள
விடுகோபுரச்சிகர
முயராலயத்திலுறை வடிவேலா

உமையாள்வயிற்றில்முழு
மணியேதமிழ்ப்புகழு
முராகாபுரிக் கதிப முருகோனே.

எ. தனன தானன தனன தானன
தனன தானன தனன தானன
தனன தானன தனன தானன—தனதான.

அருமைதந்தருள பெருமைதந்தருள்
புலமைதந்தருள் நிலைமைதந்தரு
ளழகுதந்தருள் குழவிதந்தரு ளதல்லாதே

யறிவுதந்தருள பொறுமைதந்தரு
ளிளமைதந்தருள் வளமைதந்தரு
ளரசுதந்தருள தவசுதந்தரு ளனுகூலா

ஒருமைதந்தருள் மகிமைதந்தரு
ளிருபுயங்களி லகில்வனைந்தவ
ருறவுதந்தரு ளுணாவுதந்தரு ளெனவேதா

ஹுரைசெயுந்தொறு மினியதொண்டர்க
ளகமகிழ்ந்திட முகமலர்ந்திட
வுதவுமுனசெயல விதரணங்களை யறியேனே

தருமசுந்தர வருணபங்கய
வதனமண்டல மிலகுகுண்டல
தருவெனுந்தொடையொடுகடம்பணி யிருதோளா

சமரபுங்கவ விசயசம்பிரம
வமராதனசிறை விடுமசஞ்சல
சரவணந்திகழ கருணையங்கட லெனுமவீரா

செருமுகந்தொறு மசுரர்தன்கிளை
மடியவென்றவ விமையவம்பிகை
சிவனிடம்பெறு கௌரிசுந்தரி தருபாலா

சிகரையம்பதி தணிகையம்பதி
மயிலையம்பதி கதிரையமபதி
திருவிளங்கிய வுரகையம்பதி முருகோனே.

அ. தனன தன தான தன
தனன தன தானதன
தனன தன தானதன—தனதான.

கடலிற்கவிழதத கலம்
விழலுக்கிறைதத புனல
கமரிறகவிழததுவிடு பாலாகும

கனவிறசுகிதத சுகம்
நதியிற்கரைதத புளி
கவியிற்புதைதத பொரு ளறநீடு

மடவிக்கெறித்த நில
விலவைக்குறிதத கிளி
யழவிற்கதிாகிரண மெனவேதா

னறிவைககழித திருகைப்
பதரைபபுடைதது மெலி
யவலக்கருததடையும வகைகாணேன்

விடலைத்திருக்குமர
வசுரப்படைததலைவர்
விபுதாகுலததரென வருமாறி

வெளியிறபுறப்படுவா
விழியைச சிமிட்டுகிற
விநயக்குறிபபிதென வுணாவாகி

யுடலைப்பிளக்க வவா
குடலைசசரிததவர்க
ளுயிரைப்பறிதது வரு கதிாவேலா

வுமைபெற்றெடுதத சா
வணசிற்குணப் ப்ரபுட
வுரகைததலத்திலவரு முருகோனே.

---

௯. தானதனதானதான தானதனதானதன
தானதனதானதன—தனதான.

வாசமலர்சூட்டுவோர்கள் வாள்விழிமைதீட்டுவோர்கள்
மாரபின முலைகாட்டுவோர்க ளதனாலே
வாலிபரைவாட்டுவோர்கள் வேளகலகமூட்டுவோர்கள
வாசனைகள கூட்டுவோர்க ளணிவார்க
ளாசையிதமூட்டுவோர்கள் வாளுகிரைநாட்டுவோர்க
ளானகுரலீட்டுவோர்க ளொருகோடி
யாகநிதியீட்டுவோர்கள் பரவமிகுகூததிமாரக
ளாசையறநீககியெயு னருள்தாராய
ராசாகுருமூர்த்திநாதா வானுலகோர்போற்றுபாதா
வேழுலகும்வாழத்துநீதா மயிலேறி
யேயுதவுகாக்ஷியாளா நாலுமறையேத்துசேயா
வேதமுறுமாற்றலார்க ளதிசூரா
நாசமறவீழ்த்துவேலா மாலவரையையீர்ததவேலா
நாகரிகம்வாய்ததவேலா வடிவேலா
ஞானநிலைதோற்றுமவேலா தேவர்சிறைமீட்டவேலா
நாகைவருகார்த்திகேயா முருகோனே.

---

௧௦. தனத்தானதானதன
தனததானதானதன
தனததானதானதன—தனதான.

அறபபாலைமேயுதவு
பொருட்பாலையேயுதவி
யருட்பாலிலேமனது ஙலையாம
லருடபார்வைவேணுமது
சுருக்காணிபோலு மவை
யருக்காணியாகுமது தமவேணு

மறுப்பாடிலாததமி
ழுரைத்தாலுமோ வதனை
வளர்ப்பாகளாருமிலை யதனாலே

மடிப்பாகுதே கரும
மினிததேவரீரைவிட
வகைக்காரராரொருவா பரமனீயே

குறப்பாவையார்மனது
கயப்பாவையாமனது
குறிப்பாகநாடு குரு பரசேவற

கொடிக்காரனேகனக
முடிக்காரனேவிபுதர்
குறிக்காரனேயசுரர் குலகாலா

கறுப்பானமால்மருக
சிவப்பானமேனியினில்
வெளுப்பானநீறுபுனை கதிர்வேலா

கழைக்காடுமேகதலி
வனைக்காடுமேமருவு
கடைக்கானல்வேலிவரு முருகோனே.

---

௧௧. தானந்தனத்ததன தானந்தனத்ததன
தானந்தனத்ததன—தனதான.

வீணாவாழ்க்கையதி வேயூறுமூத்தையது
வேணாறுநாற்றமதி லுயிர்தானே

வீசாதகாற்றுநிலை காணாதவாழ்க்கையினின்
மேவாததோற்றமவை யறியேனே

சோணாடுகாக்கவரு காவேரியாற்றினிடை
தோயாதமாக்களென வதிபாவி

சோராமல்வாய்த்தமயின் மீதேறுகாக்ஷியொடு
தோராதமோக்ஷகெதி தரவேணும்

சேணுடாபோற்றிசெய்து வாயாரவாழ்த்தநல
தேவாமுதூட்டினவன மருகோனே
சேயாபராக்கிரம விசாகா வைவேற்குமர
தேரேறுபாறகரனை நிகாதேவா
நீணாகமாத்தியலை மாறுதகீர்த்தநதி
நீடாழிதோறறு மதி யிவைசூடி
நேராகவேறறிலவரு காரோணமூர்த்தியிடம
நீலாயதாக்ஷி தரு முருகோனே.

---

௧௨. தனத்ததந்தன தனதனதனதன
தனதததநதன தனதனதனதன
தனததத்நதன தனதனதனதன—தனதான.

அருமபசும்பொனசும்பு தசும்பொன
வளாநதெழுநது குவிநதுநெருங்கு மு
னைசுமபுசெமபொனவடஙகொள்புனைநதெதி ரிலையாகி
யலஙகிாதஙகிருவம்புளகஙகளு
மிகுநதகநதசுகநத கதம்பமு
மணிநதிணஙகுசுணங்குபொருநதிய குறமானா
குருமபைவெனற தனஙகளழுந்திய
தடமபுயமபனிரெணடுமெவிளஙகு ம
குடம்புனைநத சிறநதெறிபுண்டர முகமாறுங
குளிாநதகண்பனிரெணடும்விளஙகிய
சிலமபுதண்டை சதங்கையுடன் குமு
குமென்றகொநதரவிநத பதங்களு மறவேனே
சுருமபனந்தமெதிாநது புறஞ்செல
வடந்தடாநத நடநதுநெருஙகுழை
தொடாநதுநின்று திரும்பியருங்குமிழ் மிசையோடி
துலங்குவம்புருவஙக ளெதிர்ந் தமு
துடனபொருந்தி விடஙகள்பயின்றெதிா
சுழனறுருண்டுசிவநதுகுடஙகையில் செடிநாசிக

கருமபெனுஞ்சிலேயம்புகளேநதையு
முனிநதரனகையில வநதுகுரஙக வி
கடமபுரிநது புரங்களடஙகனு மெரியாலே
கலஙகவெனறுலகஙகடழைந்திட
விரங்குமனபு சுரந்துபொழிநதிடு
கருநதடங்கணமடந்தை தருந்திரு முருகோனே.

---

௩௬. தானநதனதததன தானநதனதததன
தானநதனத்ததன—தனதான.

மாதாபிதாவினுட ஞசானுமநீ துணைவா
மாமானும நீ பரம சிவஞானி
வாழவானுமநீ விபுதாகோமானுமநீ கரிய
மாயோனுமநீ யுதவு கொடையாலே
தாதாவுமநீ மலர்விதாதாவுமநீ விணைகள
சாவானுமநீ யுடலி லுயிர்போலே
சாரானுமநீமருவி யாளவானும நீயுனது
தாளாணமைதானறிய வெளிதாமோ
ஆதாரபூதசது வேதா விநோத கரு
ணாகரதேவாடர குருநாதா
வாசானுமாகமறை வாசாம கோசர நி
ராகாரகிரணமுது தமிழோறு
காதாவிராவிமலை வேலா வலாரி யுப
காரா முராரிதிரு மருகோனே
காலாயுதாசமர கோலாகலாவிமல
காரோணநாதாதரு முருகோனே.

௬௪. தனதனதத்தத தானன தன
தனதனதததத தானன தன
தனதனதததத தானனதன—தனதான.

மாதவிடாயைய தந்ததா லரை
மீதினிலேகுத துணடவாயதனை
வாசனையோ தாக்கநமாகிய குழியாகி
மாபுரையோடிச செம்புணுய மறை
நீளசலதாரைக குமபியானதை
மானடியே யோபமெனற பாதக மொழிவேனோ

மோகிய மாபிற பங்கனோ பரு
வானதையானைக கொமபுபோலவு
மூடியபூனைக் கணகளானதை யயிலபோலு
மூரலையே முதமெனறு வாயினி
லூழலையே கறகணடு போலவு
மோகவிடாயைக கொணடதீவினை யகலாதோ

நாதவிநோதப் பணடிதா குற
மாதுதெயவானைக் கிஙகிதா சிவ
ஞானசொரூபசு சுநதரா மலைக் கிழவோனே
நாணமறைநீதிக் கந்தனே யுமை
யாளனுகூலக் கந்தனே யுனை
நாடியபேருக் கன்பனே யறுமுகவோனே

ஆதவன்வாயிற் றந்தமே விழ
மோதியகோபத் தெமபிரா னடி
யாரவினைபூனைப் பஞ்சுபோல் முடிகியதேவா
யாரணிகாமத தமபிகாபதி
காலனையே யுததண்டமா யடு
வாதிபுராணத் தம்பிரானருள் முருகோனே.

௰௫. தானாதனத்ததன தானாதனத்ததன
தானாதனத்ததன—தனதான.

புறபுதப பாழுடலெடுத தெடுத தாவதெனை
புததாசைப பேனெனவு மெலிவேனோ
பொறபெழுத்தாறுங்க முசசரிப்பார்களிரு
பொறபதத்துளியுடல் புனைவேனோ
அறபனாபபாடி யவாபக்கலிற் போயலைய
வதததனைக்காளல வெனனிடா தீரா
யகரிமககாலனுட னுததரியபாகளவ
ரசசமபபோதகல வருவாயே
கறபகக்காவிபுதர் சொர்க்கம்விட் டோடவிடு
கைசசிலைசசூாமுடுகு கதிர்வேலா
கடசெவிப்பூணழக ரட்டதிக்காடையினா
கைததலசசூலதரர் சிவயோக
ருறபலககோலவிழி யற்புதத்தேவி யமு
தொததகறபூரமொழி யுமைபாக
ருசசிதப்பீடமுறு சிததிரத்தேரிலவரு
முததமத தியாகர்தரு முருகோனே.

௰௬. தனதனதத்தத் தானன தன
தனதனதத்தத் தானன தன
தனதனதத்தத தானனதன—தனதான.

மொழிகள்சிணுங்கிப் பேசுவார் புழு
கொழுகநிரமபப் பூசுவா மயிா
முடியை யடங்கக் கோதுவார் மலர்மாலை
முருகுகொழுங்கைதச சூடுவார் மிட
றிசையை முழங்கிப்பாடுவார் பகல்
முழுது முடம்பைப பேணுவா ரிளைஞர்களமீதே

விழியிணை யம்பைப் போலவோ திரு
முலைகள் குலுங்கக் கூடவோ நிதி
மிகவும விரும்பித தேடுவார் கணி — கையர்மீதே

விரகமெனும் பித்தேறியே விழு
நரகி லழுந்திப் போயவிடா வகை
விரைசெய்சதங்கைப் பாத தாமரை — தரவேணும

வழுதியுடம்பிற் கூனும் நீடிய
சுரமுமடங்கிப போகவே பொடி
யணையுமருந்திற நீரவே யருள — புரிபோதில

வழுவுசமணகெட் டோடவே
கழுவிலுடன்பட் டேறவே யவர்
மரபுநெங்கச் சிறுதேசிக , — வடிவோனே

அழிவில்குரங்கைச் சேனையா யெதி
நிறுவி யிலங்கைப் பாவிராவண
னவனைமழுங்கச சாடினோன் மகிழ — மருகோனே

அரியகடம்பைப பூணுமாபசு
குருபரசெந்திற் றேவநாயக
வழக விடங்கத் தியாகனா தரு — முருகோனே.

கஎ. தானதானன தானனதனன
தானதானன தானனதனன
தானதானன தானனதனன—தனதான.

ஆதிநாள்வினை தீராதோ மிடி
தீரநாளிமை வாராதோ வறி
யாமையா மதி போகாதோ — மதுரிதமாக

வாசுபாடுவ தோராதோ மொழி
வாய்மைகாதினி லேறாதோ வடி
யார்கள்போ லெனை நாடாதோ — திருவுளமேதோ

தீதிலாநெறி சேராதோ வெகு
காலனார்படை தோராதோ படு
சேதியானது பாராதோ வடி — வழகான

சோலைதானினி நேராதோ சிவ
ஞானபோதனை தாராதோ வடி
சேரவேயருள் கூறாதோ செய — லறியேனே

பூதசேனைகள் கோடாகோடிகள்
தானைகாவலர் மோடாமோடிகள்
போதவே புடை சூழசேனாபதி — யெனும்வீரா

பூரணகும ரேசா கேகய
வாகனகுற மானார் மோகன
பூஷணகுல தேவாதேவர்கள் — பெருமாளே

காதியேபுர மாருய நீறெழ
வீசுமூரலினாலே போரபுரி
காரணதியா காயாரோகணர் — தருபாலா

காமனார்படைவீடே நோபொழில
மாடமாளிகை தானே சூழ்வுறு
கானலவேலியினவாழ்வே யேரக — முருகோனே.

---

௧௮. தனதானதானதன
தனதானதானதன
தனதானதானதன — தனதான.

மகராஜராவர் தன
பதிராஜராவர சிலை
மதராஜராவா — புவிமுழுதாளு

மனுராஜராவா கன
துரைராஜராவர் தமிழ
வல்ராஜராவர்சமர் — பெறவேகாா

முகராஜராவர் மத
கரிராஜராவா மறை
முனிராஜராவ ருரைபிசகாத

மொழிராஜராவ திரு
விழிராஜ பார்வையிலுன
முதுராஜபார்வை பெறி னரிதாமோ

நகராஜனா மருக
புரநாசகோப திரு
நடராஜனா கனக சபைராஜர்

நதிராஜவேணியினர்
தவராஜனே தவள
நரராஜசீயமுனரி யினராஜா

செகராஜசாலி சுக
மகராஜராஜா தச
ரதராஜாநீளகமல முனிராஜா

தினராஜ பானுவொடு
பணிராஜா பூசைபுரி
சிவராஜதானி வரு முருகோனே.

கசு. தனதனதததத தனதனதத்தத்
தனதனதததத தனதனதத்தத்
தனதனதததத தனதனதததத்—தனதான.

தோறறசைமூளை யிரதமெலா மொரு
காததிரமான தருததியிலே வரு
சூத்திரதாரி யெனப்புகுவாய் புகு மியல்பாலே

சூடசுமமாக வசைத்திடுவாய வெகு
மூசசையுலாவி வரசசொலுவாய் மிளிர
தோறறமுமாகி யொடுக்கமு மாகுவை யதலலாதே

யாதுமம வேறு பிரித்திடுவோ யதில்
வேறுமைபோல வெளித்திடுவாய் பிண
வாக்கையைநாற வெடுத்தெறிவா யிது தொழிலாக

வாகினைகோலி நடத்திடுவாய் புழு
வேட்டுவெனுடி யெடுத்ததுபோல வினை
யாறபிறவாதுச துட்டயவீ டினி யருளவாயே

ஏறினிமேலுறு சிவப்பெருமா ளறு
சாதகிரநாலு மறைப்பெருமாள மழு
வேறறிடுசூல தரபபெருமா ளழ குடனும்

மேறகயிலாய வரைப்பெருமாள வீணை
யாதகியினீழ லிடபபெருமா னுல
கேதகியதேவா துரைபபெருமாள பகிரதிவீறு

சீறுநிலாமகு டப்பெருமாள திரு
நீறணிவீசு நுதறபெருமாள தமிழ்
கேட்டருள் கூரும வைகபபெருமாள் புர மதனுலே

சீதகிகொள்மூரல விழிபபெருமா ளிரு
நாறறிசையாடை யுடைப்பெருமா ளுயா
கேதகிராஜ புரப்பெருமா ளருள முருகோனே.

௨௰. தனதத தனதத் தனதத தனதத்
தனதத தனதத் தனதத தனதத
தனதத தனதத தனதத தனதத—தனதான.

பொறுமைத்திறமற் றறமற்றருளற றுணரவைச
செவியிற பறியபபுகவிட டறிவுக்
கிடமற றிருளிற புகுவேனே

புடவிக் குடிமைக் கடிமைப படுமைக்
கடமைக கடிபட டுழலத தலையிற்
பொறியெப்படியப படிகட்டளையிட் டிடலாலே

பிறவிக்கடலிற புணையைததலையிற
சிலையைசசரணிற றலைகைக்கொளுவிப
பிடிபட டிடிபட் டேயரபபணியத தடுமாறி

பிணியிற்றளாவுற திருமிப் பகாசொற
குழறிக் கழறித தடியிற திரியப்
பலனற்றவனுக் கினிநற கதியைத தரவேணும

கறுவிச்சுரசத துருவைச சமரிற்
கழுகுக்கிரையிட் டமரக்குழுவைக்
கடுகிக்கொடுமைச சிறைவிட டிசைபெற றிடுவோனே

கமலததயனைக குடிலைப்பொருளுக
குரைசெப்பென வபபொழுதிற குழறக்
கடினததொடுகுட டியகைத்தலவிற பனவேளே

சிறுகட்கரடத திரிகட் டிவளக்
கவளப்பவளத தவளசசிவனுக
கொருபுத்திரனுக கருமைத துணைவோனே

திகழுபொறபழனிக கிரியிற றணிகைக
கிரியிறகத்ரைப பதியிறபரவைத
திரைசுற றுரகைப் பதியிற குமரப் பெருமானே.

உக. தானதனதான தானதனதான
தானதனதான—தனதான.

சாணுனபணடி தூராதகுமபி
தானேவெதுமபு பசியாலே

தாளாண்மைகுன்றி வாளாவிருந்து
தாதாவுமினறி யலேவேனோ

வாணாளுமவிணடு போனாலுடம்பை
யாருசமெனபள பெறுதாயு

மானாலுமிகதிர மானாலவிஞசை
யாகாதுசெமபொ னடிதாராய்

தானுமென்பா னானுவிதங்க
டானேதெரிந்து முறையோடே
சாலோகமிஞ்சி சாமீபமிஞ்சு
சாரூபமந்த மருளவோனே
காணாதுகண்ட தேபோல்மகிழ்ந்து
காலாலநடந்து மொழிதூதா
காரோணாதந்த பாலாசிவந்த
காயாமெய்கண்ட முருகோனே.

---

௨௨ தததனதததன தததன தத்தன தததன
தததனதததன தததன•தததன தததன
தததனதததன தததன தததன தசதன—தனதான.

அஷ்டமத்தி லுறுஞ்சனி கேதுவும ஜனத்தினில்
வக்கிரத்து வருமபுத னுதய னொன்றினில
அத்தமித்த புகரொடுகூடினும வெணசுட ரிருநாலாம்

அத்தலத்தில மருவினும ராஜன்மகிழந் தொரு
பத்திடத்தி லுறையினும் நாலினில வெம்பணி
யச்சமுற்ற குசனொடுகூடினு மெனசெயவ ரவராலே

தொட்டசைப்ப தரிதரிதா றெனு மந்திர
முச்சரிக்கி னிடாகெடு வேதனை வெம்பிணி
சொற்பனத்தைநிகாபடவோடி மறைந்திடு மதல்லாதே

சொர்க்கமிக்க பதவிகளோ வெகுதா வந்திடு
மப்படிக்கு னருள்பெறவேணு மெனுமபடி [ரவாய
சொற்புகழச்சி பெருத்தமிழபாடவிருமபியு னருளகூ

மட்டுமொய்த்த களபமும நீபமும் வஞ்சியு
வெட்சிமிக்க தொடையலும வாகை கரந்தையு
மற்புயத்தி லணிகரு ணாகர சுந்தர வடிவோனே

உச்சிரகலை மசபதியாகிய வீர்த்திர
ணிசசைவைத்த மணமருகா குற மங்கைதன
வட்டமிட்ட குவிமுலைபாய வழுந்திய புயவீரா

கட்டினிறகு மதகரி சேனைகள் வெமபரி
கொட்டமிட்டு வருமசு ரேசனை வென்றிடு
கைததலததி லமரயி லாயுதபுஙகவ குமரேசா

கறபகததை யுதவிய தாதையர் சஙகரா
சித்தமிட்ட சபையினா நாகை விளங்கிய
கட்டியப்பரமிாத கடேசுரா தநதருள் முருகோனே.

---

௨௯. தானதன தானதன தானதனதானதன.
தானதன தானதன—தனதான.

முருகுவண்டாட நறை விரிசடமபாட வறு
முகமலாந்தாட நகை நிலவாட
மொழிகனிநதாட வருள் விழிசுரநதாட மணி
முடியசைநதாட வணி புனைதோளா

வளை திரண்டாட விடு குழைபுரண்டாட வரை
வடமசைநதாட வடி யிணையான
மலாசிறநதாட வதி லணிசிலம்பாட வொரு
மயிலவிரைந்தாட வெதிர் வரவேணும்

கிரியிலஙகாபுரியில நிருதர்சண்டாளருட
சிரசுபநதாடி மரி மருகோனே
சிவனிடமபாதிபெறு கவுரிசநதானகுல
திலசசஙகிராம சிவ குருநாதா

அருணசிஙகாரஜெய விரு தலங்காரபொரு
மசுராசங்கார திற லபிராமா
மமாரகொண்டாடவரு விமலகங்காளரெனு
மமரநநீசா தரு முருகோனே.

உச தான தானன தானன தன
தான தானன தானன தன
தான தானன தானன தன—தனதான.

பூவுடன்படும் நாரபோலே நலப்
பாலுடனபடு நீரபோலே யணி
பூணுடனபடு நூலபோலே பதா மிகுசாலி
போலுடன்படு நோபோலே யடி
யாருடனபடு வேனே நீயருள
போதமும்புரி வாயோ யாதென வழியேனே
யாவியொன றுடல் கோடி கோடி
யநேகமுண்டது தானேநீசெய்வ
தாலுன்கரம் நோவாதோ மல பரிபாக
மானசநதியும வாராதோ வினை
யோரிரண டிணையாகாதோ வெனை
யாளவுநதிறம போதாதோ வினி முடியாதோ
சேவலஙகொடி யானே யோக
மாவினனகுடியானே வானுள
தேவாதமபெருமானே தேசிக வடிவோனே
சேயகந்த சுவாமியான
படீர குஙகுமமாரபா ஞான வி
சேட மநதிரசொருபா யாமளை தருபாலா
நாவிலஙுகையில் வேலாலே யினி
தாய்வனாந்திடு போதா தேடிய
நாவலனறுகிபேசா வூமைய னலவோதான
நாணிலம்புகழ சோணுடா புல
வோரநெருஙகிய சேணுடாதிரு
நாகையம்பதி வாழ்வே மாமயில் முருகோனே.

உரு. தானந்தனதத்தன தானந்தனத்தத்தன்
தானந்தனதத்தன—தனதான.

தலைமீதிலொடுசேரு குவாவாலரோடெனது
தலையோடு வேமளவு மகலாதே
தயவோடு சேர்வனென மிகவாணைகூறியவர்
தமைமேவியே நிதி கை வசமாக
வலைவீசியேபிறகு தலையோடு தீயிலிடுமெ
மதிகூரமை வேசியர்க ளுறவாமோ
மயிலவாகனு முடிவில்விடுகோலபாச முறில
மறைநாள நூலெனவு மருளபராய
அலையாழியேழுமலா பொழிலாதியேழுமுடி
யசலாதி யேழு மணி முகிலேழு
தலமாதியேழு முயருலகாதி யேழுநிலை
யலையாமலாலம நுகா கனிவாயா
கலைமாதுகேள்வனிகர் சதாவேத ராஜமுனி
சனமானபூஜை புரி யிருபாதா
கடலநாகைவாழவரு சிவகாமி பாகமுறு
கயிலாயநாதா தரு முருகோனே.

உசா. தனனதனதனனதன
தனனதனதனனதன
தனனதனதனனதன—தனதான.

இளவட்டமாய் வயது
வொடலொட்டையாகி விடு
வெழிலகெட்டு மேனிமுதிா கிழமாகி
யெழுபுத்தி யோசனையு
மழுமட்டையாய் விழிக
ளெதிரிட்ட பேருருவ மறியாதே

தளாவட்டமா யறிவு
முழுநட்டமா யுணர்வு
சலவட்டமாய் மொழிகள் தமொறி
தலைநட்டுவீழ் துயிலி
னெடுபடடு நாவிழைகள்
தலைகெட்டதாமெனவு மலைவேனோ

களபப படீரமணி
புளகப் படாமுலைகள்
கனமெததமாகியிடை நலியான
கடினத்தை வாருழையி
னெடுசெப்ப வோடிவரு
கருணைப்பிரதாபவிழி மகமாயி

நளினத திவாணிரதி
சசிநிதத மேபரவு
நடமிட்ட பாதவடி வுடையாளாம்
நவசிததிர ரூபமிகு
சிவசததி பாலமருவு
நடிவுததலேசா தரு முருகோனே.

உள தானனதனன தானனதனன
தானனதனன—தனதான.

ஒருபொருளா யதி லிருவகையா யதி
லுருவமுமா யதி லருவாகி
யுணர்வரிதா யதி லறிவுளதா யதி
லுடல்பொருளாவி கொ ளுபதேசா
குருவடிவா யெனை யடிமையதா யுள
குலதெய்வ மாயறு முகமாகி
குருபரனாகிய கருணைமனோலய
குணவறு பூதியை யடைவேனோ

தருமதயாபர விபுதாஜெனதர •
சகலகுணகர வுபகாரா,
சமரபுயாசல திமிரதிவாகர
சருவவியாபக குருநாதா
அருமறைவேதனு மணிமுடிமாயனு
மடிமுடிதேடிய மகதேவ
ரரகரவீசுர சிவசிவ நாகையி
லழகியனூர் தரு முருகோனே.

உஅ தத்தனத தனதத தநத
தத்தனத தனதத தநத
தத்தனத தனதத தநத—தனதான.

வட்டமிட டடிக கனதது
வெறபெனப் புடைத தெதிாதது
மததகப பொருபபையொதத முலைமீதே
வசசிரப பதககமிட்டு
நிததிலக கடுககணிட்டு
வட்டமிட்ட சுட்டிகட்டி யழகான
கட்டிலமெதமை யிறபடுதது
மட்டறப பொருட்பறிதது
கட்குடிப் பாதமையாககு மயலாகிக
கபபலைககட்ற கவிழதத
தொதததவறப னுககுமிகக
கட்டளைப் பிரசிததிமுததி தரவேணும
கொட்டமிட்ட சததுருககள
கொக்கரித திரததசததி
கொப்பளிகக வெட்டியிட்ட சமாவேலா
குக்குடககொடிப பிரவுதத
வறபுதக்குறததி செப்பு
கொசசையிற பிரியததைவைதத மணவாளா

அட்டதிக் குடுதத காத்தா .
தககலைக கறுததமதத
ரருக்கலைப் பலெத்தகாதது மதவேளை
யககமிட்டெரிதத நித்தர்
வெற்பிடத திருககைபெற்ற
வததாசட்டை யபபாபெறற முருகோனே.

உசு. தனனதனதானதன
தனனதனதானதன
தனனதனதானதன—தனதான.

ஆலக்காமா விஜய
வாகைத்தாமா வெனவு
தாரச்சோமா நிதியி லளகேசா
வாண்மைத்ரா வதிக
வாள்விறபோரார் சமரி
லாடறசூரா வெனவு மறியாதே
ஓலைப்பாழா யெழுது
பாடறகோளாத முன
மோடிபபோய மூலையினில் மறைவாகும
லோபப்பா மூனருட
பேரைபபாடாம லவ
ருரைப்பாடாம லரு டரவேனு
மாலைப்போதா யுலகை
மூடசீராழி தனை
வானத்தேராளி மிசை விடுமாயன
மாயபபோராக வொரு
பேடிக்காளாகி யவனை
வாசித்தேருரு மகி மருகோனே

வேலைச்சூர்மாள விளை
யாடிபபோா வாகைப்புனை
வேலபபா தேவாசிறை விடுமெ நாதா
வேரிபபூவா லமரா
பூசிததாராதனைசெய்ய
மேலைக காரோணாதரு முருகோனே.

---

௧௮ தானதானதானதான
தானதானதானதான
தானதானதானதான—தனதான.

காலமாலை நீரின்மூழ்கு
நானபான நேகிபூசை
காதலகூட தியானமோன மிசையான
காதை யோதனுயமாய
விடாதுபேசல கேளவியான
காமாகோயின மாடுகூழ லழகான

வாலபானு கோடிகோடி
மெயகாசி ரூபமோடு
மாசிலாத பீடமீது கொலுவாகி
வாழும்ராஜ தானியோக
நாகரீக பாதசேவை
மாறிலாது காணநாளு மருளவாயே

ஆலகால பானனா
கபாலசூல பாணிநாக
மாறுசோம னரிணமாலை யணிவேணி
யாதிர்த்தி சோதிபேதி
டாதேவா மூவரோது
மாசிலாத பாடலசூடு மகேசா

நாலுவேத நாதகீத
ராசைநாலு நூசரீசா
நாலுதோளு நாலுவாயு மேனதாதை
நாரிபாகா காலகாலா
நாகராஜா பூசையான
நாகநாத குமார முருகோனே

———

௫௧. தனதனதநத தனதனதந்த
தனதனதநத—தனதான.

இடிபபாரபடலகொடு பிடிப்பாருறுபுலி
யெனபபாயுமவித மதருலே
யிளைதசேனுடலபர தவிதசேனரகர
வினிததா னிதுபட முடியாதே
மிடிபபாதகவிரு ளறுததே யிரணிய
விளககாகிய வொளி பெறவேதான
விருப்பாயகமகிழ மலாததாமரை யெனும
விழிபபாாவையி னருள புரிவாயே
கொடிக்கேகிகரிடை தனைதாலயாவுறு
குறககோகில மயில மணவாளா
கொடிசசேவலையுள சமாததா லசுராகள
குடிககே மறவியை நிகாவேலா
அடிக்காயிரநிதி படிககாசுதவியு
மருட்பாவலாதமிழ் புனை தேக
ரழறபோல்விரிசடை முடிதசோ ருரசையி
லகததீசரா தரு முருகோனே

———

௫௨. தானதனதான தன தானதனதானதன
தானதனதானதன—தனதான.

ஐநதொழிலநிநதுபுரி யையகடவுடனகிலே
யஞ்சுவகை மநதிரமு மறியேனே

யைமபொழுதுநினைறதிலை யையஙகுரவனெனபதிலை
யைந்திணைகட்நத திலை — மகிழ்நத
மைாஙைதயுமறிநததிலை யைாநதறிவுவநததிலை
யைம்புலனை வெனறதிலை — யதனாலே
யையஙகணையொழிந்ததிலை யைாநதுநதிகணட திலை
யைம்பதமு முயாநதிட நினருள — தாரா

யநதரிதுரநதரி புரநதரிநிரநதரி
யரம்பையா வணஙகவரு — மிருதாளி
யமபிகைசுமஙகலி யிளமபிடிபசுஙகொடி
யருநதவமிருநத வுமை — தருபாலா
சுநதரிரணடுவிசை சநதுவிடுகினற விறை
துமபையணி செஞசடிலா — முனிவோாகள
தொணடாகளுமிநதிரரு மணடருவணஙகவரு
சுநதரவிடஙகாதரு — முருகோனே.

---

௯௯. இநதப பாடலுளள ஏடு செவவையாக விளங காதிருபபதால இது பிரசுரிக்காது விடப்பட்டது

௱௪ தனதனன தானதான
தனதனன தானதான
தனதனன தானதான — தனதான

அடியயைததாரா யெனது
மிடியைபபாராய் துயர
மதனைததீராய பொதிய — முனிநேரா
யறிவைததாரா யடிய
ரருகிற்சேராய மனதி
லருளைககூராய் மயிலின — மிசைவாரா
யடிமைபபேறு யுருகு
குடிமைததாராய விளையேன
விழியிறசேராய விதியி — னிடையூறுய

வயதுக்கிரு யுனது
குடிலைக்கூருய் மருவும்
வகையைக்கூருய் பிறவி தனைமாருய்,

படியிறநேவே யமரர்
குழுவிறகோவே விரைசெய்
பதுமப்பூவேயருணை கிரி நாதா

பகாநறபாவே விபுத
ருலகிறகாவே யடியா
பரிவுக்காயே முகிலி னினமான

வுடலககாரோணா பணி
சடிலககாரோண ரரு
ளுததிககாரோணர் வினா கயிலாய

ருதயக்காரோணா திரு
நடனக்காரோணா தமி
மூரகைக்காரோணா தரு முருகோனே.

ருரு தனத்ததனதனதனத்ததனதன
தனததனதன—தனதான.

மததளமோடொரு குத்தூரலோடிகுறை
மட்டறவே யுனாசெய வதுபோல
வக்கிரமானகுறை செப்பிடிலேதெனவும்
வககணைபாடசய வாகள்மீதே

உததமமானதமி ழெத்தனைபாடிஞெல
னுட்டயவா யருமை யறியாக
ளொப்புரவாகமன தற்புதமாகவினி
யுசகிதமாக வரு டரவேணும

முததையனே புலவ ருக்கரசேமதுர
முததமிழே சுவையின் மிகுதேனே

முப்பழமே யமிர்த சர்க்கரையே கனக
 முப்புரிநூ லணியுமணி மாரபா
வித்தகனா விமலர் முக்கணனா தவள
 வெறபரனு ருரகையினில வாசா
மிககமகேசரொரு கைத்திரிசூலரொனு
 விசசுவநாதா தரு முருகோனே

ருசு. தத்ததன தத்ததன
 தத்ததன தத்ததன
 ததததன தததனை—தனதான.

இருகையே கூப்ப விழி
 யிணைகளே நோகக வுன
 திசைகளே கேட்க விரு செவிவாயுன
ணியலபு பாராட்டி தமி
 ழதனையே வாழதத மகி
 ழிதயமே தீாகக முட ணினைவாக
வருமையா நீறறை நுத
 லிலகவே சாததி யபி
 னறுமுகா போறறி யென முடிதாழ
வழகுசோ காாததிகையின
 விரதமே நோற்க மயி
 லதனிலே காடசி தர வரவேணும
விருதுபாராட் டசுரா
 மடியவேநீட் டலகை
 மிசையதோற றசைக பிணைழ்னே
மிடறுதான வீக்கமுற
 வதனையே சாபமிடவு
 மிகவுமே யேப்பமிடு வடிவேலா
மருவுசே ஞட்டிலுறை
 சிறையெலா மீட்டுவிடு
 வணிகாசோ நாட்டிலவரு குமரேசா

மதுரைமீ னாக்ஷி யுமை
கவுரிகாமாக்ஷி யென
வருவிசா லாக்ஷிதரு முருகோனே

---

௬௭ தானதன தந்த தானதனதந்த
தானதனதந்த—தனதான

வேரிமலர்சூடி வாளவிழியைதீட்டி
வீணையிசை கூட்டி யிசைபாடி
வேளவிருதுநாட்டி நூலிடையைவாட்டி
மேருமுலை காட்டி விழியாலே
மாரனொடுபோட்டி யாகமலர்மூட்டி
வாலிபரை வாட்டி யிதழ்கோதி
வாயமுதமூட்டி மேலுமந்தியீட்டம
மாதாவினை யாட்டில மெலிவேனோ
மேருகிரிசேற்றா பூசுமுழைசீற்றா
வேளைமுனி சீற்றா மதிபாதி
மேவுமொருகீற்ற ராடுமொருகூத்தா
வீசுதிரை யாற்றா மகதேவா
நாரியுமைவாயத்த பாகமதி தேயத்த
நாதாகுட மூக்கா தருபாலா
நாகைவரு காரத்தி கேயபர மேட்டி
நாவலர்கள போற்று முருகோனே

---

௬௮ தானதததன தானனதானன
தானததததன தானனதானன
தானததததன தானனதானன—தனதான

மிடியி லழுந்தபபடுமோ வனுதின
மனதுகலஙகப் படுமோ வெழுதிய
விதியிலடஙகப படுமோ பலபல பிணியாகும்

வினையி லோடுங்கப படுமோ மருவலா
பகையி லடுங்கப படுமோ கணிகையா
விழியி லடங்கப படுமோ கயவாக ளிடமநாடி

படியி லிறங்கப படுமோ குடிமையில
மடிமை பொருந்தப படுமோ வயிறெரி
பசியி லவருந்தப படுமோ முடிவினி லெமதூதா

படையி னெருங்கப் படுமோ சுடலைக
ளிடையி லெவதுமப்ப படுமோ நரகுறு
படியி லிறங்கப் படுமோ வினி யருள் புரிவாயே

முடியணி கங்கைப பெருமாள பரசுழை
துடியணி செங்கைப பெருமா ளழகிய
முகமலர் விந்தப பெருமா ளரியணை தனிலமேவி

முதலவ னொன்றுசொற் பெருமா ளிசைபெறு
நடனபு யங்கப பெருமா ள சதுமறை
முகிழ்குது ரங்கப பெருமா ளயனமகிற பவாதேடு

மடியிணை நக்ரப பெருமா ளுதவிய
கொடையின வசந்தப பெருமா ளிதழியை
பணியுமலங்கற பெருமா ளுடலினி லொருபாதி

யருந்தமடந்தைப பெருமாள மதனனை
வதைசெய மடங்கற பெருமாள வலியொடு
மறுக விடங்கப பெருமா ளுதவிய முருகோனே.

---

௩௯ தனதத்த தானதன
தனதத்த தானதன
தனதத்த தானதன—தனதான.

கடுவைபபோலே கரு
விழியைபபோலே யலை
கடலைபபோலே மத னமடாடு

கணையைப்போலே யொரு
பிணையைப்போலே பிறழ
கயலைப்போலே குயி லமர்மாவின

வடுவைப்போலே யொரு
மயிலைப்போலே மயல்
வலையைப்போலே மது கரங்கலை

மலரைப்போலே யிரு
நயனத்தார்மே லதிக
மயலுக்காளாகி நித மெலிவேனோ

படியிற்றேவே யுப
நிடதக்காவே வளர்
பழனிக்கோவே யசு ரரைமாயப்

படையிற்சூரா வணி
களபத்தாரா வொளிர்
பவளத்தேகா திரு மயில்வீரா

வொடியத்தானே சிலை
முதுகக்கோணு ஞெலி
யுதவிச்சீரே பெறு மரிதேவி

முரிமைத்தாரா பணி
யிதழித்தோளா ரொரு
முருகைக்கா ரோணா தரு முருகோனே.

---

௪0. தனனதானதானன தனனதானதானன
தனனதானதானன—தனதான.

அனபத்தாருனபுவி யெங்குப்போனாலு மினி
யணடத்தானேது நிழ லரிதாகு

மனபறாத்தேடுகிற சம்பத்தா லேதுபல
ஊகதிபபாழோ வடவிநி னிழலாகு

மினபததாலோபியர்கள் பிறபறறுதேமனதி
லெனபறறேதா ஞெழிய — வருளகூாவா
மிநதபபா டாரறிவா கநதபபாநீ யறிவை
யெனகாத்தாவே சரண மலா — தாராய

பொனகொததானீடிதழி மெனபொறறேருள்மேலணி
புயஙகப்பூ ணுபரணா — சிவஞான
புஞசததார்மாதவாகள நெஞசததா ரமராதொழு
புஙகததாா காரணவு — கயிலாயா

வனபுறறேலாடமுறு கண்பட்டே மாரனுடல
மணபட்டேபோக முனி — மகதேவா
மஞசைபபோலேகரிய கணடததார்சூலமுன
வண்கைககா ரோணா தரு — முருகோனே.

ஙக. தானதன தானதன
தானதன தானதன
தானதன தானதன—தனதான.

வேதநெறி கோடாமல
மாயையிருண் மூடாமல
வேறடிக ளுடாம — லறிவீன
வேடரொடு கூடாமல்
யோகநிலை வீடாம
வீணரிசெ லோடாம — லெமதூதா

போதுபடை சாடாம
லாணவமு நீடாமல்
மூடர்மிசை பாடாமல் — மடவாாகள்
மோகவலை போடாம
லீலைவினை யாடாமல்
மூதறிவு வாடாம — லருள்கூர்வாய்

யாதியிம கேதாரம்
வேதகிரி மாயூர
மாடுதுறை மாகாள மயிலாடி
யாலவன மாரூர நள
ளாறுகட வூர்காசி
யாளமதுரை சீகாழி புகலூரில்
நாதருயர் வேளூரர்
சோணகிரி தேலூரர்
நாடுதிரு வாயமூரர் கயிலாயா
நாகைவரு காரோணா
பாலாமயின மீதேறு
நாகரிகனே வாகை முருகோனே.

சஉ. தனதததனதன தனத்ததனதன
தனதததனதன—தனதான

இரவியொளிதிகழ மகுடநிரைகளு
மிலகுவதனமும வெகுதோளு
மினியமதுரித மொழியுநுதலினி
யெழுதுதிலகமு மணிவாயு
மரையிலரவட மபயவரதமு
மலருபரிபுர மிருதாளு
மடியனமனதினில மருவியனுதின
மரசுபுரியவு மருளவாயே
தருமகுணதர குமரகுருபர
சதுரஜெயதர குருநாதா
சமரவிதரண திமிரதினகர
சகலகலைவல வயிராமர
வுரககணபண கிரணமணிமுடி
யுடையநடமிகு மயிலவீரா
வுததியசுரர்கள மடியவயிலவிடு
முரகை மருவிய முருகோனே.

௯௰. தனதனதனதன
தனதனதனதன
தனதனதனதன—தனதான.

மடையனை நெருடனை
மருளனை யிருளனை
மடியனை மிடியனை மடவார்மேல்
மயலனை நயவனை
வறியனை வெறியனை
மசகனை யெளியனை யறிவினை

விடையனை முகடனை
விழலனை யவலனை
விகடனை யசடனை வசைபேசும்
விரகனை வினையனை
முறடனை யகுணனை
விதனனை மலரடி மிசைசேராய்

தடகிட கிணகிட
தகதித கிற்கிகிட
தகதக திகுதிகு திமிர்தாதித
தகணக செகணக
திரிகிட திமிகிட
தணதண தணவென நடமாடு

வடகயி லயிலர
னுரகையி லமலனை
மருவியி டதுபுற மகலாத
மடமயில் நிலமகள்
கலைமகள பரவிய
மலைமக ளுதவிய முருகோனே.

௬௪ தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன—தனதான.

மூசசுப்போய் நாலுவிரல் போக்குப்போய் நாலுபய
மூக்கிற்போ யேறி மறுபடிமீளும்
மூசசுப்போகாதபடி காக்கப்போகாது வெகு
மூச்சைப்போயோடி லரை வயதாகி
யாசசுக்காணுவியது போச்சுச்சீநாறு பிண
மாட்டுக்கேகூறும் விலை கிடையாத
வாழசகைபபாழ்போதுமினி வீட்டைததாலீலை விளை
யாட்டைப்பாராமல் மயில் மிசைவாராய்
நீசசுப்பாகீரதியு மாத்திப்பூமாலிகையு
நீட்டுக்கா கோதரமு மிவைசூடும்
நோத்திக்கோடீராமமு வேற்றித்தியாகேசர் திரு
நீறறைப்பூணுபரண மகதேவா
காய்சசுத்தியானவிழி காட்டப்பூவேளை யடு
காக்ஷிசசாரூப ருமை யொருபாகர்
காகைகைச்சேணுடாபணி வாழக்கைச்சோணுடா முது
காடடுக்காரோணா தரு முருகோனே.

---

௬௫. இதுவுமது.

மதிததுப்பாவாணாவரி லொளித்துப்போவார் கயவர்
மறிசசுபபோனு லிதென குடிகேடு
வடக்குப்போனுவருவ ரெனக்குததாயாதி யென
வழக்குப்பேசாம லிரு விழிநீரை
யுதிர்தததுதானேவயிறு கடுப்புப்போலே கழியு
முமக்குததானே சுகாத மினியேகென்
றுலுத்தப்பாழானர்மிசை வடித்துப்பாமாலை தனை
யுரைததுப்பாடாம லரு டரவேணு

மெதிர்த்துப்போராடசுரர் முதுத்திறசேறு பதிய
ரியற்கைத்தாறு பதிய ரிருநாலவு
ரில்க்கப்போமிசைகளை முறுக்கித்தோராழிகளை
யெடுத்துததான்வீச நில மிசைவீழச
சிதைத்துககாலாலவரை மதிததுசசேருகிற
திறதலைதப்பாரீரெனவு மகிழ்வீரா
சிரததிற்பூணுகநதி கடுக்கைகபூமாலை யணி
சிவப்புக்காரோணா தரு முருகோனே.

சசா௪ தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன—தனதான.

அடைக்காம்பையேபருகி முலைககாம்பையேவருடி
யணிக்காமபுமேகுழைய மலாகூடு
மறறகூந்தலேசரிய முககாநதிவோவொழுக
வளைக்காறுசியேகுலைய நகமேழா
மிடத்துன்றியேயெழுதி மிடறமுரநதவோசைமிக
விடப்பாநதள்மேல்மதனன ரதிதேவி
யெனசசேர்ந்துபோதமற வுடறசரம்புமாதாதமை
யினிததிணடிலகீதியல வருளபாராய
விடப்பாந்தளாபரண மிகப்பூண்டதோளழகர்
விளைச்சாந்திறல்மருவு திருமேனி
வெயிற்காநதியாருதவு தமிழசசேநதவாதபர்களு
விளககேந்தவே கொளுவி னமாசேயா
மடறகோஙகுவாழைவழை யகிற்காம்புமாவருள
மரத்தோஙகுபாதிரிம தலையாரம்
வயற்சேம்பசாலிகளு மிகச்சூழ்ந்த மேனமையினில
வனப்போஙகுநாகைவரு முருகோனே.

௪௭. தந்தனந்த தந்தனந்த தந்தனந்த தந்தனந்த
தந்தனந்த தந்தனந்த—தன்தான.

மந்திரங்க ளுஞ்செபங்க ளுந்தபங்க ளும்புரிந்து
வந்தனங்க ளுந்துறந்த மதிகேடன்
வஞ்சகங்க ளுஞ்சினங்க ளும்புகுந் திருந்தநெஞ்சன்
வம்புதும்பு ளம்புகுந்த வெறுவீணன்

சந்தனங்க ளும்புனைந்து குங்குமங்க ளுந்திமிர்ந்து
சம்பிரமங்க ளும்பொருந்தும் விலைமாதர்
தன்சுகங்க ளின்பமென் றுமென் றுநின்ற தம்பலங்கள்
தந்திடென்று கெஞ்சுபஞ்சையெனை யாள்வாய்

யந்தரங்க மிஞ்சுகின்ற வலுபுக்ஷண டிரங்குசிந்தை
யஞ்சுமந்தி ரங்களுஞ்சொ லடியாரி
லண்டவந்து வந்துதொண்டர் சண்டனென் றுதிங்களங்கி
யண்டரண்டர் கண்டுதெண்ட னிடும்பாதா

விந்தையம் புயன்பணிந்த நம்பர்பங் கிருந்தமங்கை
விண்டுடன் பிறந்த தங்கை யபிராமி [பைவென்ற
விஞ்சுமஞ்சொல் கொஞ்சவஞ்சி வண்டுகெண்டை யம்
மின்கருந் தடங்கண்மைந்த முருகோனே.

---

௪௮. தனனதன தானதன
தனனதன தானதன
தனனதன தானதன—தனதான

சூலைதலை வலியீளை
நீரிழிவு துடைவாளை
சோகைபிர மியமூலம் வறளவாயுத்
தோஷகுண மதிசாரம்
வாதசுர மதலாமை
ஊறிருமல் முகவாதம் விழிநோவு

வாலகிரக வியாதி
யாசிமுய லகன்மேக
மாலைபிள வைவிடுசி யனுபோக
மாறுபடு பிணிதீர
மூலிகைகள குடிநீரு
மாமுனது திருநீறு தரவேணு
மாலருகர் கனிவாய
ராதிமலை கயிலாய
ராரணா நமசிவாயா மகதேவ
ராடல்புரி நடராயா
மூவாதமி ழினிநேய
ராவிநட மிடுதூயர் தருபாலா
ஞாலமகி ழபிராமி
வாலைதிரி புரையாயி
நானமறையில் விளையாடு முமைதேவி
நாரிகவுரி கபாலி
சூலிதரு கருகூல்
நாகைபுரி தனினமேவு முருகோனே.

சுக. தனதனன தனதான
தனதனன தனதான
தனதனன தனதான—தனதான.

மசசிட்ட மாளிகையும்
வச்சிடட சூளிகையு
மட்டற்ற சாளிகையு மடியாரு
மரதிட்ட சாலிகளு
மொய்த்திட்ட பாலகரு
மட்டற்ற வோதிபெரு மனையாளு

மெச்சிட்ட வாபரண
முத்திட்ட மாலிகையும்
வித்திட்ட சாலிகளு முளதாலே
வெற்பொத்த வாழ்வினென
விச்சித்த பாவியினி
வெப்பிட்ட நீரகி லுறுவேனே
அச்சிட்ட வேடனிடு
வுச்சிட்ட மானதசை
யத்தத்தினு லுதவ வயில்வாய
ரக்கிட்ட மாலையினர்
திக்கெட்டு மாடையின
ரப்பிட்ட வேணியினர் திரிசூலர்
முச்சிட்ட நால்வர்பணி
நத்திட்ட பாணியரி
முப்பத்து மூவர்பணி யிருபாதர்
முக்கட்பு ராரிதரு
நச்சிட்ட சேடபுரி
முத்துக் குமாரரெனு முருகோனே.

கூய. தனத்ததத்தன தானனதானன
தனத்ததத்தன தானன தானன
தனத்ததத்தன தானன தானன—தனதான.

வரைத்தனங்க ளிருச்சா னுற்றிட
வறத்திரங்கு முகத்தார் மெத்தவு
மயக்குகின்ற நடத்தார் நித்தமு மயலாரை
வளர்த்ததன்பினை யைப்போ லற்புத
மெனத்திரண்டபி னட்பா ளாகுமுன்
மறிச்சிநங்கை யெனப்பே ரிட்டிடு மடவார்க

ளரைப்பணங்களை விற்பார் விற்றபின்
முழுப்பணங்கள் பறிப்பார் மெத்தையி
லசப்பியங்கள் விளைப்பார் கொற்றவ ரொடுகூடு
யசதியங்க ளுரைப்பார் மட்டவிழ்
நிரைத்தகொண்டை முடிப்பா ரிப்படி
யடித்திரும்புமுன் முக்கா டிட்டவ ருறவாமோ

விரைக்கடம்பணி முத்தே கற்றவர்
தமிழ்க்கிரங்கிய சித்தே ரெதினை
விளக்கெனுந்தனி வித்தே யுத்தம குணவானே
விறற்பொருந்து சமர்த்தா கர்த்தர்க
ளென்ச்சிறந்திடு முத்தே வாக்குள
விழிக்கிசைந்திட 'சட்கோ ணத்துறை வடிவேலா

இருக்குவந்தவள் முக்கோ ணத்துறை
யொருத்திதந்த பொருப்பே முக்கனி
யினித்தவின்ப ரசத்தா யச்சுதன் மருகோனே
யிலக்கணஞ்சொலு நக்கீரப்புல
வனுகிரங்கு பிரசித்தா முதநியை
யெனக்குவந்து தரப்போ திதநிடு முருகோனே.

---

௬௧. தானதானனதத்தனதத்தன
தானதானனதத்தனதத்தன
தானதானனதத்தனதத்தன—தனதான.

பூதியமைந்தி லடித்தசஞ்சித
சூழ்வினைதங்கு மலக்கிடங்கனு
போகவிதங்க ளிழுத்தபம்பர முயிர்தானே
போய்வரவென்று சமைத்தபஞ்சரம்
வாயுவெழுந்த தருத்திவெம்பிணி
போர்வையிதென்று தரித்தகஞ்சுகம் விதியான

தாதவிழகளுசன் வருத்தவொனபது
வாசலரங்கு மிருததிடுஞ சமு
சாரகுமெப வினைபபழுஙகல மெம தூதா

தாமதமினறிய றுததிடும்பயி
ரமிருநத விளக்கெனுமபடி
தானுமலகின்ற சமுததிரங்கரை பிடியோனே

வேதனமுருநத னெழிறபுரந்தரன
வானவரெனற பரபபடஙகளும
வேளைமுனிநது துடைததபின்புயா கயிலாயம

மேவியிறைஞசி யிடுகககணுநதுற
சூரனைவென்று தாரததகுஞசிசு
வேதாவெனறு வழுதத நனறென வுடனே தா

னுதாமிஞசிமறைத்திருநத
வதோமுகமொனறை யெடுத்துமுணபுள
வானனமைநதில நிறைததிடுஙகரு ணையினுலே

யாறுமுகஙக ளெனசசிறநத
விலோசனமவெமபு மழநபிழமபினி
லாறுபுலிங்க மெனபபிறநதிடு முருகோனே.

---

௬௨. தநதன தானதனந்தன தான்
தநதன தானதனநதன தான
தநதன தானதனநதன தான—தனதான.

கங்குசணங்கு செறிநதிடமங்கி
பரநதுபொருந்து வருந்தும்விருந்து
கலந்தநரமபு நிணந்தசையென்புக ளொடுதோலுங

கநதமவழும்பு பொதிந்தகுடம்பை
சிலநதியெழுந்து விளைநதகுரம்பை
கலஙகுகுடுமப விலங்குதளைநதிட மெலிவாகித

தொங்கவிழுந்து நடந்துமுடங்கி
யிருந்துதவழ்ந்து கிடந்துநலிந்து
துவண்டுமெலங்கள சலந்திறந்திட மதிகேடாய்
தொண்டைவறண் டிருகண்களிருண்டிட
வந்தகனவந்துயிர் கொண்டிடவிங்குளர்
துஞ்சினரென்றிடு முன்பெதிர்வந்தருள் புரிவாயே.
செங்கதிர்திங்கள் முகுந்தனவிரிஞ்சன
விசும்பிறையண்டர்கள் சண்டுமெருண்டு
தியங்கிமயங்கிட யம்பிசையஞ்சின ளெனவோடச்
சிந்துவடங்க வறண்டதிணங்கி
மிகுங்கெறுவங்க ளொடுங்கவிரங்கிய
தென்றிசைவந்தகன் தின்றுகலங்கிட வுபாவான
மங்குளகங்கை வெதும்பியுலாந்திட
வெண்டிசைவெங்கயம வெம்பிநடுங்கிட
வம்பொனெடுங்கிரி யும்பலதுண்டுக ளுடைவாக
வம்பரவந்தர மம்புவியும்பில
மெங்கணும்வெந்துயர் கொண்டுமயங்கிட
வண்டமடங்கலு மண்டிவருஞ்சூர் முருகோனே.

---

௫௩. தனதனதனதனதனதனதனதன
தனதனதனதனதனதனதனதன
தனதனதனதனதனதனதனதன — தனதான

எழுகதி ரொளிவிடு நவமணி மகுடமு
மணிசிர முடனுத லெழுகிய திலதமு
மிரவி யிருவரு முதயகிரி மிசையெழு மியலபாகு
மிரணிய புயவரை தழுவிய குறமயினி
விடமக ரிகைகளு மரனொடு பிரணவ [வாயு
மெனுமறை செவியிடை யினுமினு வெனமொழிசனி

முழுமதி புரைமலர் வதனமு மமரர்கள்
பெறவருள் கருணையும் வெகுளியு மசுரரை
முடிகுபன் னிருவிழிவனசமுமலர்கையில் வடிவேலும்
முனிவாக ளமரர்க ளடியர்க ளனைவரு
மரகர சிவசிவ குருபர னெனவரா
முறைமுறை பரவிய பரிபுர சரணமு மறவேனே

யழலுறு துயில்வெரு வியகட வுளர்சிவ
னடியினில முறையிட வொருதிரு முகனரன
மனநினை விடவறு பொறிகளு மெதி ருறவேதா
னருணதி யினில்விட விடுமென வரியய
னனிலனெ ரிசெய வரிதென மறுமொழி
சொலவரனருளசெய வரமுடிமிசைகொடு விரை வுடனேகி
வழுவறு பகிரதி யிடைவிட வளமுறு
படியமறு குழவிக ளெனு மிகவடிவுற
மகிழவுட னரியய னிமையவாமுலைகொடு வெனவாரல்
வனிதைய ரறுவரு முலையமு துதவிட
வணிதொடை மரநிழல படையிட முளரிநன்
மலரறை களி லுயர்சரவணமதில்வளர் முருகோனே.

---

௫௪. தானதத்தத் தானனதானன
தானதத்தத் தானனதானன
தானதத்தத் தானனதானன—தனதான.

வாதபித தத்தின்குண மிதுவென
நாடிபற்றிப் பண்டிதா சிலபல
வாகடக் கறபங்களி லுளவகை சிலகூறி
மாதமட் டொன்றிடு மெனவடி
குரணதைத தந்திட வதிலொரு
வரசியற்றுக கண்டிதமுறு பிணி மிகவாகித

தாதுவற்றகண்களு மொளிகெட
நாவறட்சிக் கெனசெயவ மேவு
தாகமுறறுத தந்தமு நழுவுற வுறவோாகள

தாரமறறப் பெணடுக ளொடுமழ
வாவிவிடடுப் பொன்றிடுமொழு தெதிர்
தாவுபசசைச் சுநதரமயில மிசை வருவாயே

யா கட் சங்கர ருமையடி
நூபுரததிற சிநதியமணி யொளி
யாகும ரெத்னப பெண்களை வருகென வுடனேதா

ளுசைவைத்துச சநததி தனையுள
சூதகட்டைக் கண் டுமைதடைசெய
வாயிலக்கப் பநதியா வெயாவையில் வரவேதா

ளேதுகாப்பச சஞ்சல மரனெடு
கூறவெற்பிற் புங்கவா மலைமக
ளோடுசெப்பப் பின்பவள தடைவிட மலாவாவி

யோரிடததிற றிண்டிற லுடன்வளா
வீரவாசகத தொனபதின மாகளுட
ளேரிலககத தம்பியருடனவரு முருகோனே.

---

௫௫. தானதனதானததத
தானதனதானததத
தானதனதானதத்த—தனதான.

கொஞுசுமொழிக கேமருட்டுமெ
நஞுசுவிழிக கேமததத
கும்பமுலைக் கேகறுத்த முகிலோதிக

கொண்டைமுடிக கேதரித்த
தண்டையடிக் கேவருக்கை
தொணடையிதழ்க் கேவிதித்த விதியூரு

மஞ்சனடைக் கேயொளித்த
வஞ்சியிடைக் கேசலிக்கு
மங்கைவளைக் கேபடைத்த நிகரான

வந்தவிடத் தேயிருக்கும்
நெஞ்சையொளித் தேகருத்தி
லன்புனிடத் தேயிருக்க வருளபாராய்

வஞ்சியிடப் பாலிருக்க
விஞ்சிடபத் தேறியத்தா
வந்துமையைக் கீழிறக்கி யறுபோரம்

மைந்தர்களைத் தானிடுக்கி
வந்திடெனப் போயெடுத்து
மங்கைகரத் தால்அணைக்க வொருநூபா

மிஞ்சியபுத் தேளமதித்த
கந்தனெனப் போயடைந்து
விஞ்சுமுலைப் பால்சுரக்க வருபாலை

யின்பவளத் தேயெடுத்து
வுன்பவளத் தேகொடுக்க
வெம்பபசிக் கேகுடித்த முருகோனே

---

௫௬ தன்னதன தானதான
தன்னதன தானதான
தன்னதன தானதான—தனதான

மடநதையா விருப்பமென்றும்
பசுமபொனின விருப்பமென்றும்
வசநதரை விருப்பமென்று மலைவாதே

வளாநதிடு பெருக்கமொநத
வுகநதோறு மிழுக்குமிநத
மலஙகளை யடக்குகின்ற வகைகாணே

ஞுடாதையி லிறப்புதென்றுந
தொடாந்துயா பிறப்பதென்று
முறங்குதல விழிப்பதன்றி நிலகாணே

ஞுடம்புயி ரசைக்குமவிந்தை
நடம்புரிசெயறகையெந்
னுளம்புகு வரதந்தையென்று தருவாயே

படாந்தபுகழ மச்சகந்தி
தருஞ்சுத னளித்தமைந்தா
பாந்தத்ட மச்சமென்று வினைநீரப

பதங்களை வழுத்தநம்பா
குகனறருவன முத்தியென்று
பரங்கிரியி லுயத்திரென்று விடைகூற

டாந்துமை யிடுக்கிவந்து
தருமபொழு தணைந்திரங்கி
யருமபய மளித்தபெண்க ளறுவோரு

மகங்களி சிறக்கவெங்கள
மகனகுக னெனப்பகாந்து
வானகைலை யிறகொண்டாந்த முருகோனே

---

௫௭. தனனதன தானதான
தனனதன தானதான
தனனதன தானதான—தனதான.

றையது சோதித்த மந்தர
முனிவாகள சாதித்த மந்தர
மகிழ்குரு போதித்த மந்தர மகராதி

டிவமு லேகித்த மந்தர
முருவெளி சோதித்த மந்தர
வசிகர மேலிட்ட மந்தர மூலகாமே

லறநெறி பாலிக்கு மந்தர
மறிவுளா பூசிக்கு மந்தர
மரியயன மோகிக்கு மந்தர — மெளியோக'

ளதிபவ மாறிட்ட மந்தர
மனுதின மோதிட்ட மந்தர
மறுவகை யாதிக்க மந்தர — மருளவாயே

பிறையவன லோகத திருந்து
நெடியவன லோகத திருந்து
பிமையவர் லோகத திருந்து — மலைவிசு

மெழுகட லோடித தொடாந்து
மொருகட லாசுக கலந்து
மெழுகதி ரோனைத தகைந்து — மகமேருச

செறிமுடி மீதிற பொருந்து
தருவனை மாறிப பயினறு
திசையுறு யானைக குலங்க — ளிருநாலுரு

செருவுறு வேடிக்கை கணடு
மயிரதொறு மோடித திரிநது
திருவிளை யாடற புரிநத — முருகோனே

ருஅ. தானதானதானதான
தானதானதானதான்
தானதானதானதான—தனதான

மானமவீர மாணமை கேளவி
நூலிஞெது நீதிநேம
வாகஞுதி யோகமவேணு — மதல்லாதே

மாறிலாம லோதும வாய்மை
பேசவேணு மாசுபாடல்
வாசையீகை யோகைவேணு — மதல்லாதே

தானதியான மோன ஞான
மேனமைவர்யமை யீடுசோடு
தானிலாத வாழ்வுவேணு மதல்லாதே
தாரிபாரி காரி போ
லுதாரமவேணு மாகமாதி
காரமான பூசைவேணு மருளவாடே

ஞான வேத கான ஞர
தாதியோர்கள் வேள்வியேயு
நாளின்மேவு மாதிராசி மகமேரு
நாகமீது பாயுமாக
மேகமீது பாயும்லோக
நாசமாமி தேதுபாவ மௌனவேதான

வேனிலான் விரோதி பால
னேமுஞேடி வாறுகூறும்
வீரவாகு வோடுகூற வுடனேபோய
வீறுபாசம் வீசியேயு
ளாகவெணமை யோடுமீள
மேடமேறி யேயுலாவு முருகோனே.

ருகூ தனதத்த தனதத்த தனதத்த தனதத்த
தனதத்த தனதத்த தனதத்த தனதத்த
தனதத்த தனத்தத்த தனதத்த தனதத்த—தனதான.

விடத்தைப் பழித்துச சிவத்துக கறுத்துச
சுருப்புக் கடைக்கட் பரத்தைப பெயாக்குள
விருப்புற றிதழ்ப்பற கடித்துக குடித்து விளையாடி
வெறுக்கைப் பணத்தைப் பறிக்கக் கொடுத்து
விழற்குச சவத்தைப பிலத்திற் செலுத்தி
விளக்கைப பிடித்துக் கிணற்றிற குதித்து விழுவார்போற்

குடத்தைக் கவிழ்த்து வயிற்றைச் சரிந்து
விடக்கைக் கடித்துப் புசித்துப் பருத்த
கொழுப்புற் றுடற்கூ டசட்டைப் படைத்த வதிபாவி
குளத்தைக் கலக்கிப் பருத்துக் கருத்தி
யறத்தைச் செபத்தைத் தவத்தைக் கெடுத்த
குருட்டுக் கிழட்டுப் பிணத்தைப் பரிக்க வருவாயே

வடக்கிற் பொருப்பைக் கரத்திற் பிடித்து
வளைத்துப் புரத்தைச் சிதைக்கச் சிரித்து [ளா
மதிக்குக் கடுக்கைத் தொடைக்குக் கொடுத்த சடையா
வரைக்குட் புறப்பட் டெதிர்த்தப் புரத்தில
வழிப்பட் டிடக்கட் புலத்திற் குறித்து [சேராத
வசைச்சொற் பயிற்றுப் பயப்பட் டிறத்தற் றொழில

திடப்பட் டெனக்கட் டளைப்பட் டிடச்செப்
படைப்பொற் கெனச்சொற் பிதற்றக் கனத்தச்
செகத்தைப் படைத்துச் செயற்பட் டிருத்து மவனே நீ
திறப்பட் டிருக்கைத் துதிக்கத் துதிக்கு
முதற்சொற் பொருட்குத் திகைக்கப் பலத்த [னோ
சிரத்திற் புடைத்துச் சிறைக்குட் படுத்து முருகோ

---

௯0 தானதனதத்த தானதனதத்த
தானதனதத்த—தனதான.

மாலெனப்பதைவிடுத்து நோயெனப்பதைவிடுத்து
மாயங்களைவிடுத்து நிலையாத
வாழ்வெனப்பதைவிடுத்து லோபங்களைவிடுத்து
வாதங்களைவிடுத்து மடமாதர்
கோலங்களைவிடுத்து மூடங்களைமிகுத்த
கோபங்களைவிடுத்து மொழிமாறு

கோளென்பதை விடுத்து நாளென்பதை யுரைத்த
கோதெனப் பந்தவிடுக்க வருவாயே

ஆலம்புனைகளத்தர் பாலண்டாகளியக்க
ராகணடலனவசுக்கள மணிமாலை

மாரமபுயணிடுக்க ஞேதும்பொழுதிரக்க
மாயநதியைவிடுத்து முடியாமல

வேலங்கையிலெடுத்த பாலனபுடையெருத்தின
மேவங்கணருளாக்க விசையாமல

மேலுருசினமவிளைத்த போதனபுடனவழுத்த
வேதனசிறைவிடுத்த முருகோனே

---

௩௧. தததாதததா தத்தாதததா
தததாதததா தததாதததா
தததாதததா தததாதததா—தததாத.

நறபாகத்தோன் மெய்ப்பாகத்தா
ஞுசசாயபபா டததானத்தா
ருககேயொபபா கததா வயிலாலே

நறகிரததே வறகேயககா
ஓுறபாதக்கா வறபோகக்கூ
நடபாகபபா வைபபோதித்தே யெனையாளவாய

முறபாலததா முபபாலுககே
யப்பாலபபா நிட்சேபப்பால
முறகோலிததா விப்பாவிகக்கே யழுதானை

முப்பாலத்தா னபபால்விட்டே
முபபாலுககே யப்பாலததான
புட்டாமறமு பொறபாகததா னருளகூர்வாய

மெறபாதிக்கா சித்தாநிததாய்
சட்கோணததாய மெய்ப்பாகததா
கைசகு லததா தருபாலா

மிககாருக்கே தக்காருக்கே
யககாரததாய் திககாடசூரா
விததாரசூரா கட்டோடததான — விடுமேவலா

கற்பூரத்தி பத்தாயமுத்தே
வாககோவிததே முததேகொததே
கற்றூணததே நறபாததததா — ணடமாடுங

காத்தாவுக்கே பிறபாலுறறே
யெட்டாமற்று னறபாயமுறபோ
கததாரிறபோ பெற்றுயததா — முருகோனே.

சுஉ. தானததததனதானத்தானன
தானதத்தனதானதானன
தானதததனதானதானன—தனதான.

ஓங்காதத்தினி லேகிறு லெண
தன்பாவததொடு மீள்வரே புல
ஊனநதாயத்துறை தீாவதே கட — னமதாகு

மஙகாடிபபத ராகினே னுட
லெணசாணுக்கொரு சாணினுல் மிக
வம்பாயப்படு சேதிதா னெனை — தெரியாதோ

சஙகாரிப்பது வீரமோ சன
னஞசாதிபபது நேரமோ விதை
சமபாதிப்பது பாரமோ வுன — தியலபாகுஞ

சஞசாரப்பிணை மானபாவியை
மன்றுடிசசொல வேணுமோ மிகு
சந்தோடததுட னுளவதே கட — னருளகூாவாய

கஙகாபுதரச மௌனே யுமை
மைநதாசறகுண மேருவே யணி
தஙகாளறகொரு பாலனே சுவை — தருதேனே

கண்டுசர்க் கரையே விசேட
கருப்பமுக்கனி யேமனோகர
கந்தாமுததமிழ பாடவே வர மருளவேலா

சிங்காரக்கதிர வேலனே சுடா
கொண்டாடிப்புகழ வேலனே பகை
திண்டாடபபொரு வேலனே மயில மிசையேறுஞ்

செஞ்சேவறகொடி யாளனேகுற
மினதேவபபிடி யானை நாயக
திணபாரிறசிவ ராஜதானியின முருகோனே.

கூங. தானததனதத தானததனதத்
தானததனதத் —தனதான.

வாஞ்சைககடலோ நீஞ்சபபடுமோ
வாழ்நதிட்டதிலு கியமேது

வாஙகிசசெலுமோ ருஞ்சறகிணையாய்
மாயந்துறபவமா யலைவேனே

தேயஞ்சிபபடியே கூன்படடிதிலே
தேமபிக்கிழமாய் வினையான

தீங்குயததிடுநோய தாஙகபபடுமோ
சேனபொறபதமே தரவேணுங

காஞ்சிபபதியாய வேணடறகரிதாய
காணடறகரிதாய் வருவோனே

காநததருவே வேஙகைததருவே
காணபொறகுறமான் மணவாளா

பாஞ்சுறறனுமா தாணடககடலே
பாநதடயிலவான மருகோனே

பாநதடபணியார் தோன்றறகுகனே
பாநதட்புரியாா முருகோனே

சுஅ. தானதத்தன தானதததன
தானதததன தானதததன
தானதததன தானதததன—தனதான.

ஆகமெதததனை யோவெடுதததது
லோகமெதததனை யோதரிதததது
வாசையெதததனை யோவளாத்தது   வதலலாதே
யாயுளெததனை யோகழிததது
தாரமெததனை யோசுகிதததது
மாயரெததனை யோவழைததது   விளைவான

போகமெத்தனை யோதொலைதததது
வாணவததோ டுபாயவிதைக்கள
பூமியிறபெறு காயியதெதாழி   லெனுமலிலை
போதவிபபடி யோடததி
லாபமெததனை சேதமெததனை
போதுமிததனை ஞானமுததிரை   தரவேணும

வாகனதது யா தோகைபெறற தி
வாரணக்கொடி யேபடைதததி
வாகரககரு ணாகரக்குரு   பரவீர
வாகுறறுனை யாகுழததம
மோகனககுற மானெழிற றெயவ
யானைபககலில வாழ்வுபெறறிடும   வடிவேலா

நாகமெட்டைய நாகமெடடேன
மோதவிட்டக மேகளிததிடு
ஞானசறகுரு தீனரக்ஷக   குமரேசா
நாவலாக்கனு கூலவிததக
மேவலாக் கிடியேபருப்பத
நாகபட்டண மேவுசிததிர   முருகோனே

---

௯௮ தனதந தனதனன தனதந தனதனன
தனதந தனதனன—தனதான.

மனதும் படபடென மிடறுங் குமுகுமென
வனையுங் கலகலென — வதிரோம
வரையுஞ் சிலுசிலென நகையுங் குளுகுளென
வசனங்குளுகுளென — வுகிரோடு
தனமுந் தளதளென மதனன் குடியிருந்த
தலமுஞ் சலசலென — வணைமீதே
தழுவுஞ் சுகமிகழுந்து பதபங்கயம் வணங்கு
தவமென்பதை மிகுந்து — தருவாயே
பனசந் தகிலகரும்பு வகுளங் குமிழரம்பை
பனசங்க முகுசணபை — வடமாழை
பனிசங் குரவுசம்பு மருடங் கணிகடம்பு
பணைகுங்குமம் நரந்த — நெடுவாகை
புனைகுஞ் சிகமிலந்தை குருகஞ்சணி முடங்கல
புரசந் துளவு சிந்து — வழைதாழை
புளிமுந்திரிகைவஞ்சி மரமென்ப துதிரண்ட
பொழில்தங்கு ரகைவந்த — முருகோனே.

---

௯௯ தனதத தததன தானன தானன
தனதத தததன தானன தானன
தனதத தததன தானன தானன—தனதான.

இரக்க மீனகையும வாகையு மோகையு
மடக்க மாணமையு மேனமையும் வீரமு
மிழுக்குறுதவை போகமு யோகமு — மடியாக
விணக்க ஞானமும் மோன தியானமு
வணக்கநேதி விபூதிமெய பூசவு
மிருக்கு நான்மறை யோதிய நீதியு — மொருவாயமை

புனைகரும்வா யுபசார விவேகமு
மியற்கையாகிய வாகம கேளவியு
மொழுக்கமானத பூசையு நேசமு மறிவீன

வுழுத்தா மாாபினிலே வசிபோ லருள
கொடைப்ரதாப விநோதமுமே யுட
னுதிக்கும்நாள்முத லாகவுமே யினி யருளவாயே

வரைப் புயாசல மூதறிவாகர
சிவப்பிரகாச சரேச சதாசிவ
மணிபபிரவாள சமேள சுதாகர வசுரேசன

மகிழ்சசியாயவரு கேசயவாகன
குறபபெணுதர வாகிய மோகன
வரைகலெலாமிறை யானமனோகர குருநாதா

விளைசசரோருகன மாமுடி மீதினில
மழுக்குபாணி யனேகரு ணாகர
விழிகருணமாமணி யேதணிகாபுரி கதிாகாமா

மிகுததகாசியின மாநதிபோலவு
வடக்குமாதிர மேலமுகமாயவரு
விருததகாவிரி சூழதிருநாகையின முருகோனே.

சுஎ. தனதததாதானதன

தனதததாதானதன—தனதான

பிறக்கப்போகா துடல
மெடுதததுத்தா னுவதென
பிணதலைப்போலே திரிய முடியாது

பிழைக்கபபோமா விதனி
லுழைககபபோமோ மறலி
பிடிககததானே வருமுன னெளிதாக

சிறுதலைத்தேடாமல வெகு
பவத்துககாளா வினையை
யடக்கபபோகாது தரு முபதேச
மயாதத்துப்போ காதபடி
நினைத்துததானே யுருக
வடித்துபபாலே தரவு நினைவாயே
உறுகிபபோரா டசுர
ரொதிரத்துததானே வெருவி
யொளித்துபபோவார்கள் சில ரொருகோடி
யுரத்துபபேசா தலையை
யறுத்துசசூரவீடு தொறு
முயாததித்தானே யெறிய விழுபோது
மறக்கபபோகாத மனை
வியாககப்போதே தெரிய
மரித்துபபாரமேல விழவும விடுவேலா
மதித்துபபாவாணா விட
விடுத்துத்தூதே மொழியும
வனபபுககாரோணா தரு முருகோனே.

கஅ தனதததனதததன
தனத்தனதததன
தனதததனத்தன—தனதான

எட்டிபபிடித் திடையன
வெட்டிக குறைததமர
மிறுக் கிடப்பதிலை யதுபோலே
யெயததுக களைத்தமன
மெதததத தவிககுமதி
விசைசைப் படுததுமவினை திராதோ

தெட்டிப் பறிப்பவர்கள
சொக்குப்பொடிக் கபடர
தெற்றுப்படக் கருது குடிகேடர
சிக்குப் பரத்தையரை
விட்டுப் பரத்தையுணர
செப்பக் கருத்தையினி யருள்வாயே

நட்டுக்கடப்ப மலர
செச்சைப்பயக் குமர
வட்டத்தனத்தி யெனு மபிராமி
மைக்கட்குறத்தி மிசை
மெத்தப்பிரி யத்தையுள
வச்சிரப்பதக்க மணி மணிமார்பா
செட்டித்தனத்தில் வளி
விற்றுப்பிர திட்டை பெறு
செக்கச்சிவப்ப மர குமரேசா
சிக்கல் திருத்தணிகை
முத்தித்திருக் கதிரை
சித்ரத்தலத் துரகை முருகோனே.

---

௬௬. தானதத்தன தானன தன
தானதத்தன தானன தன
தானதத்தன தானன தன — தன தான

ஆசைபோ லுரைசொலுவா ரவா
மீதிலாசை விளைநுவார கணை
யாழிமோதிரம வெள்ளியோ விதுதரவேணு
மாறுநூறுள் செலவார்போ லவ
ரேதுகாரியம் நில்லடா வென
வாவலாயநிதி கொள்ளையாடுவ ரதலலாதே

காசிலாரகளை யெளாளுவார தரு
வாராளமாரபிடைப் புலலுவா ரவா
காயமேலுகிர கிளளுவார கடி தடமீதே

காமநீரது வெளளமா யெழ
மேவுவாரவெகு கலவி பேசுவா
காதலேதரு களளவேசிய ருறவாமோ

மாசிலாதொரு சைவ நாயக
வேதநாயக தெய்வ நாயக
மானைநேரவிழி வளளிநாயக மயிலேறுமே

வாகனாதிப செலவ நாயக
வேலினா லமாவெல்லு நாயக
வானுளோரா பணிகலவி நாயக வெனையாளு

மாசிலநாயகா தில்லை நாயகா
காழியாாதிரு மூலலைநாயக
ாலவாயதிரு நெலலைநாயகா புகலூர

ராதிமால்வரை வெள்ளிநாயகர்
நாகைநாயக ரெலலிமாநட
மா நாயகா பிள்ளைநாயக முருகோனே.

எய தானதனதந்ததான தானதனதநததான
தானதனதநததான—தனதான.

ஆதபனெழுந்துசாய நாளதுகுறைந்துதேய
வாடலுமொடுஙகி யோய வயதாகு

மாயுளுமுடிநதுபோக வேலினைாடநதுபோக
வாவியுமகனறு போக வெம்தூத

ரீதலையொழிந்தபாவி யோதலைமறந்தபாவி
யீசனைநினைந திடாத வதிபாவி

யினனைநெருஞ்சிலமேவு பாதையிலுருண்டுபோக
வேதனாருமந்த வேளை வருவாயே

தாதவிழ்கரநதைவாகை நீலமுமணைநதமாாய
சானவனாவெனற தோகை மயிலவீரா
தாரணியளநதபாதா தாரணியயினறவாயா
தாரணிமடநதை நேயா மருகோனே

நாதமுறுவிந துவாகி யாரணமறிநதிடாத
நாயககசுயம ப்ரகாச வடிவோனே
நானமறைபுகழநதுபாடும ராசதசவுநதரீக
நாகையினமெயகணட வேல முருகோனே.

---

௭௧. தனனதனதானதன தனனதனதானதன
தனனதனதானதன—தனதான.

தஞசநீயேயிதய கஞசநீயே புலவா
சங்கமநீயே யமரா துரைநீயே
தநதைநீயே துணைவா பநதுநீயே யுலக
தமபமநீயே யுடலி னுயிர்நீயே

கஞசனீயேயதிவை குந்தனீயே கரிய
கணடனீயே யிரவி மதிநீயே
கநதனீயேகடவு ளனறிவேறே தடிகள
கணடபோரா ரொருவா பரமநீயே

மஞசிலேசாதகமு மஞசிலே போதகமு
மஞசிலேபேதகமு மறவேதா
வஞசிலேபாடியது மஞசிலேயாடி யது
மஞசிலேயோடி யது மூலஞான

கஞசகாவாயதர இஞசகாகுளை யடு
கணடகா மாமுனிவா பணி பாதா
கஙகைபாலாவெள்ளரி தநதசீலா மெய்
கணடவேலா வுரகை முருகோனே.

எ௨. தனதனதனதத தனதததான
தனதனதனதத தனதததான
தனதனதனதத தனதததான—தனதான

மதுகரமுளரி யருமபுதானோ
வடியமுகுடைய குருமபைதானோ
மணிவடமிலகு தகுமபுதானோ — முடிதானோ
மதனிருகயிறு பநதுதானோ
மகபதிமுடியடி செணடுதானோ
மதமுளகரியிரு கொமபுதானோ — முனிவோரக

ளெதிருறநிறுவிய குமபமீதே
யெதிரிலையெனவரு குனறுதானோ
வெழிலவணிதையரிரு கொஙகையாமோ வெனவோதி
யிதயமகிழமயல் கொணடுவீணே
திரியுமெனமறலி கொணடுபோவா
னெனவருசமய மறிநதுநீயே — வரவேணும்

முதுதமிழ்சொலும நெறிதநதகோவே
யருணகிரிதமி ழுகநதவேளே
முனிவாகள பரவியசெநதிலானே — வயலூரா
முழுமுதலெனவரு கநதவேளே
பகிரதிதிரிபுரை தநதசேயே
மொழிசரவணபவ தமபிரானே — குருநாதா

வுதயதினகரனை வெனறருபா
வசுரரையடுதிறல கொன்றகோபா
வுருவெனவருவெண வநதகோலா — கலவேலா
வுபநிடதம்பித விளமபுவாயா
கயமகளகுறமகள் தஙகள்நேயா
வுரகையிலமருவு மெயகணடவேலா — முருகோனே.

எரு. தானதனதந்த தானதனதந்த
தானதனதந்த—தனதான.

காயமநிலையென்றும் யோகமநிலையென்றுங
காமநிலையென்று மதலலாதே
காசுபணமெந்த நாளுநிலையென்றுங
கானல்புனலென்றுந் தமொழி

மாயையினமயங்கி நானெனதுவென்று
மாசினிலுழன்று மெலிவேனோ
மாதவமுயன்று ஞானநெறிகண்டு
வாழுமவகையென்று தருவாயே

சேயனெனவந்த ஞானபரகந்த
தேயுள்வருமைந்த கயிலாய
தேவனருள்துங்க தேவர்வரதுங்க
தேவநரசிங்கன மருகோனே

நாயகவிபங்க வாரணதுரங்க
நாலுமறைபங்க முனிவோராக
கூடொறும்வணங்கு பாதவரவிந்த
நாகையினமெய்கண்ட முருகோனே

எசு. தநததனதன தநததனதன
தந்ததனதன—தனதான.

அஞ்சுதருவென மஞ்சுநிகரென
வஙகாபதியென வணசோம
னண்டாபசுவென விந்துகதிரென
வநதமணியென விரவோர்கள

தஞ்சமெனவரு கஞ்சநிதியொரு
சஙகநிதியென வறிவீனா
தஙகளருகிலிருநதுபுகழ்வது
சஙகையினியருள புரிவாயே

மஞசுகுழல்மொழி கொஞசுகிளியிடை
வஞசிபிறைநுதல விழிதானும்
வண்டுகெனியிதழ தொணடைபறடரு
மகததுலையிரு தனபாரங

கஞசமுகைகமுடி பநதுகுலகிரி
கமபமதகரி யிருகோடு
கநதமிகுகுற மஙகைகபுணருமெய
கணடகுருபர முருகோனே.

---

௭௬. தனத்ததததனதானன தனதனதததத்தனதானனதன
தனதததததனதானன தன—தனதான.

தரிததிரததினிலேபடு வருத்தமெத்தனையோவது
சமுததிரததையுமே நிக ரெனலாமோ
தவிக்கவிபபடியேயயல விதித்தகட்டளையோவது
தனைத்தவிாததிடவே வகை தெரியாதோ

மருததெனைபபதமாயதி லடக்கமெத்தவுமாயெனை
வசபபடுததியுமே யறி வெனும்ஞான
மனததினுட்கொளவேயுனை நினைத்தொருபபடவேவினை
மயககமற்றிடவேயருள புரிவாயே

விரிததுரைததிடும்நூலகளை யறப்படிததவனேதவ
மிகுததசற்குணனே சர வணநாதா
விளககினிறசுடரோபரி மளிசததகற்பகமேகதிர்,
வெளுததநிததிலமே புய மணிநீபா
வெரித்தமுப்புரமநீறெழ நகைததததற்பரனார்மலை
யெடுததவிறகரனாதரு மயிலவீரா
விலக்கணக்கவிராசாகள துதிக்குமுத்தமிழமேல்மன
மிரக்கம்வைததிடு நாகையில் முருகோனே.

எச. தானனதானனதானனதானன
தானனதானனதானனதானன
தானனதானனதானனதானன—தனதான.

மேனகையூா வசியோரதியோ திரு
வோகலை மாமகளோ சசியோவென
வேவிலைமாதரையேசரியா மெனு மதிபாவி

வீணரைமூடரை யீனரை லோபரை
வாரிதியே நிதியே மழையேதரு
வேமணியே பசுவே மதியேயென வியலோதி

மானமும் வீரமு மாண்மையு மேன்மையு
மேகெடுவேனினி யாகெடுவே னிது
மானுடமோ வெனகாரணமோ விது விதிதானோ

வானவாபோ லெனை யாள்வதுவே கட
னனவாபோலல வோமிடியே கெட
மாநிதியேதரு வாயவருவாய மயின் மிசையேறித

தானவரானவ ராளைகள்வாசிகள்
தேருடன்வீழவு மோடவுமே யெதிா
சாடிய வேலுடை யாயகுறமாமகள்கூடிய மணவாளா

தாரணியோாபணி காரணி நாரணி
யாரணி பூரணியாமளை கோமளை
சாமளைதேவி மனோன்மணி நாயகி தருபாலா

ஞானசிகாமணி யேகருணாகர
னேகுகனே பரனேகுணனே குரு
நாதவிநோதசலாப மனோகர குமரேசா

நான்மறையோதிய வேதியராதியா
பூதிதபூசித ராசிதனே திரு
நாகையி லாதிபுராண சுதாகர முருகோனே.

---

௭௭. தந்ததான தந்ததான
தந்ததான தந்ததான
தந்ததான தந்ததான—தனதான

இந்தவாடை மஞ்சள்வாடை
வந்ததேது விந்தையாகு
மென்றுபேசி யந்தவேசி யுறவாடி
யந்தவாடை கொண்டுபோன
தந்தவாடை யிங்குவேணு
மெங்களுக்கு மிந்தநீதி யல்லவோதா

னந்தவாடை கொண்டுவா
விரண்டுமோடை கொண்டுவா
வதன்றியேது பெண்டுவீடு விலைமாத
ரண்டிடார்கள் குண்டமாகு
மென்றுவாய்மை விண்டுபேசு
மன்பிலாதமங்கை மார்க ளுறவாமோ

தந்திமாமுகன் பிரதாப
தம்பியானதுங்கநேச
தங்கைநீளசிலம் புலாவு மிருபாதா
சங்குநேமிதண்டு வாளவி
லுந்துபாணி யைந்துபேர்கள
சந்துபேசுசெங்கணமாயன் மருகோனே

கந்தனே சகந்தனே
செயந்தனே சிலம்பனே
கடம்பனே சவுந்தரீக மயில்வீரா
கங்கைநாரி மங்கைமார்கள்
கணகள்போலும் வந்தஞான
கஞ்சுகாமெய் கண்டவேல முருகோனே

எஅ. தந்ததானதன தந்ததானதன
தந்ததானதன—தனதான.

கண்டுபோலேமொழி கெண்டைபோலேவிழி
மஞ்சுபோலேகுழ லிழைபோலு
வஞ்சிபோலேயிடை செண்டுபோலேமுலை
வண்டுபோலேகள மிருதோளும

விண்டுநேரோயெனு மங்கைமாரவேசியா
மிஞ்சுபோராசையி லுறவாடி
வெம்பினேனுனை நம்பினேனினியர
விந்தநேர்தாளிணை தருவாயே

முண்டகாவாவவனி புண்டவாவாவரி
முந்திவா சாடியி லமுதீதை
மொண்டுவாநீபிசி தங்கொடேவாவதை
முன்புதானேபட மொழிமாறிக

கண்டகோடாலியி ரண்டுகூறுய்விழு
கண்டநீராலிகளெனு மீனா
கணகளேகூசிட மண்டுபோராடுமெய
கண்டவேலாயுத முருகோனே.

எகூ. தந்ததனதான தந்ததனதான
தந்ததனதான—தனதான.

தண்டிகைகயிலேறுவர் வெம்பரியிலேறுவர்
தந்திமிசையேறுவ ரதல்லாதே
சம்பளருமாகுவர் மண்டலிகராகுவர்
தண்கவரிசாமரை பெறுவாக

ஒண்டிசையுமேபுகழ் கொண்டுலகையாளுவ
ரிந்திரவைபோகமு மடைவார்க

ளாநதவிதமாவது முனசெய்லலாதிலை
யெனசெயலிலாவகை யருளவாயே

ணடாரசேயா விநதநிதியேதரு
மைநதுதருவேயுன தடியாாக

ளனபினவசமேதமி ழினபரசமேவிழி
யாநதமணியேவிட முறுநீல

கணடருருவேமகிழ் தொணடாதிருவேவிரி
கநதமருவேயரி மருகோனே

கநகைமகளுமென வநததிருநாகையெய
கணடபெருமாளெனு முருகோனே.

அ௰. தானு தனதன தநததானு
தானு தனதன தநததானு
தானு தனதன தநததானு—தனதான.

மானாகலவி விதங்களாலே
நானுவகைசெய மருநதினாலே
மாறுயுடல முதிாநதுதானே கிழமாகி

வாயநீரவடிய நனைநதமாாபாய
நோயாலறவு மெலிநதுசூளாய
வாளாமனது கலஙகவேதா னெமதூத

ராணாமிகவும வளைநதுசூழவாா
நாயவாவெனவு முடாககவேவா
வாவாவெனவுயிா கொணடுபோவாா மனையாளு

மாலோசனையொடு கணகளாறுய
நீரேசொரிய விழுநதுசோர
நாளாயமயினமிசை வநதுதானே யருளகூாவாய

சேனுப்பிரியென வநதவீரா
போராடசுராா வெறறிதீரா
தேவாதியாகள பணிநதகோவே கநதவேடே

சேயாபவளம் நிறைநதவாயா
தாதாவெனுமர விந்தபாதா
சீலாமலைமகள் தந்தபாலா — குமரேசா

ஞானகராபணி தம்பிரானே
வேதாகமமெனு மெய்ப்பிரானே
நாலாகலைபல தந்தவேளே — யபிராம

நாதாகருணை விளைந்ததேனே
பாலாகுறவர் மடந்தைபாகா
நாகாபுரியினமெய் கண்டவேலா — முருகோனே

---

௮௧ தானதத்த தானதான தானதத்த தானதான
தானதத்த தானதான — தனதான.

காதினிற் குழைதொண்டி வார்குழற காடுபோய்நது
காமுகாககாசை தூண்டி — யழகான
காமுகத்தோடு சேர்ந்து நாசியிற் குவிமீனடு
காவியைப்போலு நீண்ட — விழியாலே

மீதலுக கானமைநதா மீதினிற பார்வையுணறி
யேபொருட்சேரும வாஞ்சை — யதனாலே
யேறவிட் டேணிவாங்கும வேசையாக் காசைபூண்ட
வேழையிப்போது தாங்க — வருவாயே

யாதபச சோதிவாயத்த தேசநறகுகை பூரநத
வாதிசட் கோணமாரநத — தலமீதே
யாசிவப் பானசேநத னேகுறப பாவைகாந்த
வாரணக்கோவை தோநது — மறியாத

நாதமுக் கோணமேநது கோமளப் பாவையீன்ற
ஞானநற்குளமுன ஞானகு — பெறுசேயா
நாடகத் திபாகாதோன்ற லானமுதத்தே சுபாங்க
நாகைபிற்குரு வேங்கை — முருகோனே.

---

௮௨. தனதனதத்தத தனதனதானன
தனதனதத்தத தனதனதானன
தனதனதத்தத தனதனதானன — தனதான

இருவினையூசலைச் சூடமலவோ நரி
கழுகெரிகாகமைக் கிடமலவோ தின
மெடுபடுசோற்றுச் சுவரலவோ — நவமெனவேதா
னிடைவெளியோட்டைக் குடமலவோ விது
நரைதிரைமூப்புக் கிழமலவோ வுயி
ரிறுதியிலூற்றப் பிணமலவோ விது — நிலையாகக்

கருதியவாக்கைப் பரிசலவோ வெழு
வகைபெறுதோற்றத் தியல்பலவோ விது
கடுகியகூற்றுக் கிரையலவோ — பிறவியதான
கனதுயர்தீர்க்கத் திருவுளமோ வல
நரகிடைசேர்க்கத் திருவுளமோ மகிழ்
கருணையையார்க்குத் தெரியுமையா — வருள்புரிவாயே

ஒருகுருமூர்த்தத் துரையழகா நுத
லணிதிருநீற்றுப் பொடியழகா முனி
வருமடிபோற்றிப் பணியழகா திற — லபிராமா
வடிவுளவேற்கைப் படையழகா வரு
ணகிரிசொல்வாக்குத் தமிழழகா குற
மடமயில்காட்சித் திருவழகா வளர் — கதிர்காமா

திரமிகுமோட்சப் பதியழகா திசை
யுலகமுமேத்திப் புகழழகா வெழு
திரைகடல்வாழ்க்கைச் சுறவழகா வுர — கையில்வேலோ
தினமொருசாத்துப் படியழகா வடி
யவர்வினைதீர்க்கத் தயவுடனே யுயர்
திருமுருகாற்றுப் படையுடனே வரு — முருகோனே.

௮௫. தனத்ததததானதனன தனததத்தானதனன
தனததததானதனன—தனதான

இருப்புததூணுமதனை நெருப்புப்போலேயெரிய
வெரிததுததானே தழுவ வெமதூத
ரிழுத்துபபோவார்களது சகிக்கப்போமோ பினையு
மெடுததுததானே நரகி லெறிவாரக
ளரககுபபோலேயுருகும விடகருப்போலே கருகு
மவததுக்காளாய மிகவு மெலிவேனோ
வயிரததுப்போகாமலுனை நினைததுத்தானேபணிய
வடிததுபபாலே தரவு நினைவாயே
தருபபொறகாவேதணிகை யிடததிறறேவேபசிய
தடததிறபூவே யருண கிரிநாதா
தமிழகருத்தானேமனது களிப்புறறோனே யசுரா
தளததிறபோராடு மொரு மயிலவீரா
செருப்புககாலால மிகவு முதைததுத்தானவேடனுட
திறததைததானே யறியு முமைபாகா
சிரிததுததானீடுபுர மெரிததுசசேராரையடு
சிவபபுககாரோணா தரு முருகோனே

---

௮௬. தானததநத தனததன தன
தானததநத தனததன தன
தானததநத தனததன தன—தனதான.

காநதளங்கை வளைசசியா மூறி
பூண்டுவநத நுளைசசியா ரிரு
காமபைவெனற திறததடுதோளியா மணியான
காஞ்சிகொண்ட தலததிலேயொரு
மூஞ்சிகொண்டு பிழைககவே வெகு
காஞசனஙகள பறிததபாதக மடமாதா

வாய்ந்ததிங்கள் முகத்தினா ரிவ
ராணைபுகுந்த கடைக்கணா ரிரு
மாந்தகொங்கை யிடுக்கிலேவிட — லையராவி
டாந்தநின்று தவிக்கவே மிக
வேங்கிநெஞ்ச மிளைக்கவே கன
வாஞ்சைதந்து மயக்கும் வேசிய — ருறவாமோ

சேந்தகாந்த குறப்பெ ணாயகி
காந்தவிந்து முகத்த தயாபர
தேன்பொழிந்த கடப்பமாலிகை — யணிமார்பா
தேங்குகங்கை யளித்த பாலக
ஞானகா செங்கை பிடித்த காரண
சோந்தவனபா திக்கு மாரண — குமரேச

வேந்த தந்திமுகத்தினு ரொரு
மூன்றுகலாள படைத்த நாயகா
வேண்டுதொண்ட ரக்கிருபா நிதி — துணைபோலே
வேங்கையென்ற விருக்கமாயொரு
பாங்கிலின்ற சமாத்தனே வயல
மேயந்தசங்க மொலிக்கும நாகையில் முருகோனே,

அரு. தனத்தத்தனதன தனத்தத்தனதன
தனத்தத்தனதன — தனதான,

டுப்புத்தண்டிகை பிடிப்புத்தனகுடை
பெழுத்துக் கஞ்சுகம — விரலாழி
யிழைப்புக்கண்டிகை குழைக்குக்குண்டல
மிடைக்குச் செம்பொனி — னரைஞாணும்
மடிப்புச்சங்கிலி படுக்கைக்கம்பல
மலாக்கைக் கங்கணமுள — லோபா
மதத்துப்பொங்கிய வலுத்தச்சண்டிகள்
மதித்துச்செந் தமிழ் — புனையுமாகள

கம்பகமைப்பணைத்தொடை முடக்குத்தண்பிறை
சயத்துக்கங்கையு மணி கேசா
கறுத்தகந்தரா சிவப்புசுந்தரா
வெளுப்புகந்தரு ருமை பாக
நடஞ்செய்கொண்டலை யெடுத்துத்தண்டலை
யமைக்கும பஞ்சணை யெனுநாக
யாறுஞ்சசங்கரா தமக்குபமைங்குழ
லுமைக்கு சந்தி முருகோனே.

அசு. தத்ததனதன தத்ததனதன
தத்ததனதன தத்ததனதன
தத்ததனதன தத்ததனதன—தனதான

அறவிடைச்சியா ரொறுபமிலைச்சியா
மைக்கணவலைச்சியா குத்துமுலைச்சிய
ரத்தமவளைச்சியா முத்துநகைச்சிய ரிவரோரை
யத்தமனத்தினில மெத்தமயக்கிகள்
தப்பியவத்தை யளித்தசமாத்திக
ளட்சரசுத்தி வழுத்துபாபிகள மிகுசூது
சூறவினைசெறிவா நற்குணமற்றவா
பறக்கரையிட்டு மினுக்கியசித்திர
சபித்தமெத்த வுரைத்தவசத்தியா மதலீலை
தூக்கமுரைப்பவா வெட்கமுலெச்சையு
விட்டவாமட்டற வொட்டிகுடிப்பவ
ரதொழிலிப்படி பெற்றபரத்தைய ருறவாமோ
கற்பகநற்றுணை பெற்றமகத்துவ
வுத்தமசற்குண லட்சணமுத்தமிழ
கற்றவிலட்சண வச்சுதனுக்கொரு மருகோனே
கட்டழகைப்பெறு தத்தைகுறக்கொடி
யைப்புணரற்புத மிக்கதிறப்புய
சத்துருநாகட விற்புகுநற்சுற வெனும்வீரா

சிறபரதறபர வெற்பிலிருக்கை
படைததிடுநிததிய சிதரவிசிததிர
ருந்திரனுக்கொரு சொற்பொருளைததரு முபதேசா

திக்கையுடேததவா பக்கமிருததிய
வுததமபொறகொடி சிறபரைபுததிர
செபபுமறைபபொருள மிக்குராகைப்பதி முருகோனே

அஎ. தானதனாநதாநதனாநதத்த தானதனாநதாந்தனாநதததத
தானதனாநதாநதனாநதததத—தனதான

ஆணவமென றுஙகலஙகிட்ட மாயையிதென றும் பாநதிடட
வாசையிதென றும வொருநதிட்ட செயலாலே
யாகமனாநதஞ சிறநதிட்ட ரூபமனாநதம பிறநதிட்ட
மாகவிறநதும பிறநதிடடு மெலிவேனோ

வீணிலலைநதுங கடனபட்டு மானமழிநதுஞ் சுகஙகெடடு
மேனிமெலிநதுங குடுமபததி லுழலவேனோ
விரியசணடன புறபபட்ட காலமறிநதன் புடனகிட்டி
வேலவரிலென றும பதஞ்சற்று மருளவாயே

பூணிலிலஙகுகடமபிட்டதோளபனிரெணடும்பெறுங்காதத
பூதலமெங கனுஞசுற்று மயில்வீரா
போரிரதங்குஞ சரங்கறஙகியாளொடுமெணடுந்தளமபெற
பூமியினின றுங கரங்கொட்டுஞ சரமாரி
[ற்ற
சேணளவுஞ்சென றதிர்கிட்ட சூரனைவென றுந திறமபெ
சேயுறுதுணடந துரநதிட்ட வடிவேலா

தேவாவணஙகுஞ்செழுஞ்செட்டியேகுகாமபன றரும்புதர.
சேடபுரஞ்சநததமபெற்ற முருகோனே

---

௮௮. தானதனதானதனதானதனதானதன
தானதன தானதன—தனதான.

போற்றியெனவேயுனது தாட்டுணைகளேமனது
பூட்டவறியே னிதென மதிகேடு
போக்குமறியேன வரவுநோக்குமறியேன் நிலவு
பூத்ததிரு நீறிடவு மறியேனே

மாற்றமறியேனிருகை கூப்பவறியே னுலக
மாகைமறியே னுனது திருநாமம்
வாழ்த்தவறியேனிலவு காத்தகிளிபோலவினி
வாய்ப்பதறியாதசிறி யனை யாள்வாய

நீற்றையணிதேவரு காதத்திலைகுமாரபவ
நீக்குகதிரோச தணிகையில் வாசா
நேர்த்தியெனவேபுலவர் சாற்றுதமிழ்தோடுலவ
நீச்சுநதியார மதலை யறுகோடு

கீற்றுமதிகீடரவு பூத்தசடையாரடியா
கேட்குமவர் மேயுதவு கயிலாசா
கீதத்திருமீசாதரு பாக்கியவிசாகவுபா
கேதத்திரவிராஜ புர முருகோனே.

---

௮௯. தனதத்தாதானதன தனதத்தா தானதன
தனதத்தாதானதன—தனதான.

இடும்பைகளாளாகிமன நடுங்கப்போமோ வறுமை
யிறுங்கைப்போலே யிருக்கு மதனாலே
யெறும்புக காகாரமிலை யிரந்திட்டாலோபியாக
ளிருமைப்போலே மனது கரையாகள

தொடர்ந்திட்டேகூடிவரு குடும்பப்பா ழானசுமை
சுமந்தப்பா போது மினி முடியாது
துரும்பைத்துணுமெனவு விரும்பித்தானே யருள்செய
நெரலந்திட்டேபோகும் வினை யணுகாது

கடமபைத்தோள்மேலணியு வசந்ததியாகாபுலமை
கருமபைப்பேர்லோது மறுகனிவாயா
கருங்கடேோனைகுற மடந்தைதந்தேனுரிருவா
கதமபபூணுரமுலே யுழு மார்பா
குடங்கைக்கேநேருமவிழி முருநதுக்கேரேரயிறு
குருமபைகேகேநேரு முலே மலேராஜா
குலமபெறறேவாழுமயி லிடமபெற்றேநாளுமுயா
குடநதைககாரோணர் தரு முருகோனே.

---

௯௦. தந்ததன தநத தநததன தநத
தநததன தநத—தனதான

மநதிரமறிந்து மெநதிரமறிநதும்
வநதனமறிநது மியலான
வணகலேயறிநது மிஙகிதமறிந்தும்
வமபுலவுகினற மலர்சூடு
தந்திரமறிநது முனசெயலறிநதுஞ்
சநததமவணஙகும் பெரியோாகள்
தஙகளேயறிந்து தொணடுபடுகின்ற
சந்திதனேயின்று தருவாயே
பந்துதனேவென்று கும்பமதைவெனறு
பஙகயவரும்பி னெடுகுது
பம்பரமிகழநது தநதியிருகொம்பு
பணகிரிகுருமபை யினநீரைத
தொநதமெனவெனற கொங்கைகுறமஙகை
துமபிமடமஙகை மணவாளா
துஙகவுமைதநத கநதனெனவநத
சுநதரமெய்கணட முருகோனே.

கூக. தத்தந்ததான தந்த தத்தந்ததான தந்த
தத்தந்ததான தந்த—தனதான

பத்தஞ்சுதாருமந்த பொற்கொண்டை யாழிதண்டை
பட்டொன்றுதாரு மென்று மூலமூடு
பைக்கொன்றுவேணுமென்றுகைசொன்றுவேணுமென்று
பட்சங்களாக மைந்த ரொடுபேசி

முத்தம்பிவாரு மொங்க ளத்தமபிவாரு மந்த
முச்சந்திவீடு தென்று மறியீரோ
முட்டுந்த வேளையின்று ரொக்கங்களதாரு மென்ற
முறைகந்தமாதர் தங்க ளுறவாமோ

வத்தங்க ளாறிரண்டு பொற்களுஞ் மூவிரண்டு
மக்கங்களா றிரண்டு முளசேயா
வக்கங்கைகுடு நம்பர் திக்கங்கை யானைவென்ற
வத்தங்குமார வுமபா பணிபாதா

வுத்தங்கனே சிறந்த வெற்பெங்கு மேவுகந்த
வொப்பொன்றி லாத செங்கை வடிவேலா
வுச்சங்க ளாகவந்து திக்கெங்கு மேநிறைந்த
வுத்தண்டனே மெய்கண்ட முருகோனே

கூ௨. தந்தாதத்தன தான னாதன
தந்தாதத்தன தான னாதன
தந்தாதத்தன தான னாதன—தனதான.

வெங்காமப்பிணி தோன்றியே யெனை
யங்காடிப்பத ராகவுதே யிதை
மிஞ்சாமற்றுணி போக்கவே பல பிணியாலும
வெம்பாமற்றுயர் தீர்க்கவே வரு
சந்தாபத்தையு நீக்கவே யமன்
வெம்பாசத்தினை யீர்க்கவே வர மருளவாயே

மங்காமற்றருப்ராக்யமா மதா.
கணகாணபெறு மோடசமா மதா
வஙகாரககிரி மேறகுலாவிய சடாராகும

வஙதேயிபபடி யாடகொள்வா யிது
சமபாதிததிடு கீாததியா மிது
வணடேவாககரி தாகுமேனமையு மிதுவாகுங

கஙகாபுததிர காாததிகேய
கடமபா சறகுரு ஆாததியாகிய
கநதா பததாக ளேததியே பணி யிருபாதா

கணடாா நெடடுள வாததியாா மிசை
பணடே குட்டிய வேற்கையா யுல
கநதானமுறறிலு மேரட்டியே வரு மயிலவீரா

சிஙகாரததொடு காட்சியே தரு
துஙகாவெறபினி லாட்சியாய வளா
செஞசேவறகொடி வாய்தத சேவக குமரேசா

செநதேன மொய்ததிடு தோப்பு வாவிகள
செஞசாலித்திர ளுக்கமாய வளா
செமபாகததமிழ பூதத நாகையின முருகோனே.

---

௯௫ தானதததத தததந தனதன
தானதததத தசதந தனதன
தானதத்தத் தததந தனதன—தனதான.

ஆரணததைக கறறுந் துதிசெய
பூரணததைக கற்றும் புகழ்பெறு
வாகமததைக் கற்றும் பகாமுறை பலவான

வாதாததைக் கறறும் பலபல
நூல முகததைக் கறறும் பொருளறி
யாதிருககிற கறகினறதில் வரு பலனேது

பூரணத்தைப பற்றும் பிரணவ
மாறெழுத்தைச் செப்புங் குரவர்கள்
போதகத்தைப பெற்றனபுடனனு ￼ தினம்நேடி
பூதியிட்டுப புட்பந்தனை நிகர்
தாளவழுத்திப பட்சமபெற வரு
பூதியத்தைச் செப்பும்பர கதி ￼ தருவாயே

வாரணத்தைக் கட்டுந் துவசவி
சாகவெட்டுத திக்குமபுகழ மயில
வாகனத்திற சுற்றும பவனியில ￼ வருவோனே
வாசவற்குப் பட்டந்தர வெதிர
சூரைவெட்டிக குத்துந் திறலினில்
வானவர்க்குத ஆககமகெட்ட விடும ￼ வடிவேலா

வேரகத்திற் றிக்கெண பழமுதிர
சோலைவெற்பிற் கொற்றம பெறுகும
ரேசசெட்டிப பட்டமபெறு சர ￼ வணநாதா
ாசனமுகக்கட் சுததன பசுபதி
நாகையிற்பட் சததன் சிவனொடி
ராசியத்தைச செப்புங் குருபர ￼ முருகோனே

---

௬௪. தனத்தததனதா தனததததனதா
தனத்ததனதா—தனதான.

வறுமைப்பிணியா லுழலப்படுமோ
வலையிற்படுமோ ￼ னெனவேதான்
மனதிறகுறையோ கடலிறபெரிதாய்
மலையிறபெரிதா ￼ மதனாலே

சிறுமைப்படவே தலையிற்பொறியோ
தினமிப்படியே ￼ யலைவேனோ
திருவுற்றிடவே நிதியைத்தருவாய
திகழ்பொறபதமே ￼ தருவாயே

மறையிறபெருமாள வணிகப்பெருமாள்
வனசபபெருமாள தநியாகு
வடிவப்பெருமாள் புலமைபபெருமாள
மகரப்பெருமா ளெனும்வீரா

வரியிறறபிரபா னுகர்பொறறிருமா
லுசிதபபெருமாள மருகோனே
யுயிருககுயிரோ உறிவுககறிவே
வுரகைபபெருமாள முருகோனே.

கஎ. தந்தததனதானதன தநதததனதானதன
தநதததனதானதன—தனதான.

மஞசட்குளியாலு மிரு கொஙகைககுறியாலு மிகு
வணைகைதசொடியாலு மிள நகையாலும்
வஞசிககொடியா மிடையில வெணபட்டதனாலு மழை
மஞசுக்குலமானு குழல் முடியாலு

மினசொறகிளிபோல்மொழிகள கொஞ்சிக்கொளவாரு மரு
வினபசசுகலீலை புரி வகையாலு
மெனறைககுள வாலிபாகள தங்கப்பொருளேகவரு
மிநதககள வேசியாக ளுறவாமோ

வஞசொற்குமரா பழனி செநதிறகுமரா வழகி
லநதககுமரா வடிவம நிகரான
வநதிககுமரா வடியா சிநதைககுமரா வயிலி
னஙகைக்குமராகுமரி யருள் பாலா

விஞசைக்குமரா வமரா தஞ்சைக்குமரா வருண
விபகுமரா கருணை முக மாறு
விநதைக்குமரா வமிாத கஙகைக்குமரா வரிய
சஙகைச்குமரா வுரகை முருகோனே.

---

௬௬ தத்தததன தத்தன தததததன தத்தன
தததததன தத்தன—தனதான.

உற்பத்திவந்தவகை பிறப்பட்டிறந்தவகை
யுட்பட்டிருந்தவகை யறியேனி
யொற்றிகைகையென்பதுவு மத்திகைகையென்பதுவு
மொக்கத்திரிந்ததிலை யதனாலே

முற்பட்டிருந்தவினை யிக்கட்டு வந்ததிலை
முட்டிக்குனிந்த தனி லுழலாமல்
முப்பத்திரண்டறமு மெட்சிப்பதனபெருமை
முத்திக்கிசைந்த படி தருவாயே

மற்பெற்றதிண்புயமு வெட்சிப்பசுந்தொடையு
மட்டுக்கதம்ப மணி திருமார்பும்
வட்டச்சதங்கைமணி பதமச்செழும்பதமு
மட்டற்ற சுந்தரமு முளதேகா

கற்பிற்சிறந்தமயில் தித்தித்திருந்தமொழி
கட்டிக்கரும்பனைய குறமாது
கைப்பற்றுதுங்கவியல் வெற்பிற்பொருந்துமுனி
கற்கத்திருந் துரைகை முருகோனே.

---

௬௭. தாததானதத்தன தாத்தனத் தன
தாததானதத்தன தாத்தனத் தன
தாததானதத்தன தாத்தனத் தன— தனதான

சோற்றுரைக்குழி தூர்த்திடாவிடி
லேறுபாசமற்றவா வாகுமனதொரு
தோயபாய மெத்தவு மேதத்தாடொறு மெலிவேனோ

தோற்பாடித்தனக்குவா யமர்
சாததானததி லேற்றுவாய பலா
தூற்றுமற்பதா போசகுவாமினி யுதலலாதே

காறுருடிகக்கிணை யாகக்கியே யெனை
யாட்டாமற்பர மேட்டிதான மீறு
காற்பாரிற்புக வோட்டிட்டா துன — தருளாலே
காப்பாரிப்புவி தோற்றும ஞானமு
மாழப்பாணக்கட லோட்டமா யது
காட்டாமற்றிரி சூட்சமேதுள — புகலவாயே

மாற்றுரைகக்கூ வேற்றவே திரு
நீற்றுலவெப்பையு மாற்றவே தமிழ
வாக்காற்சொற்கய மூர்த்திமே லருள — புரிவோனே
மாரச்சாலத்தெறாடு கூட்டமா யெலி
போரகக்கேயுற்றிட வேற்ற சூரனை
வாய்ப்பாகப்பொரு வேற்கையா லடு — மயிலவீரா

கூற்றுருயப்பத நீட்டுவோ னுயா
காப்பாகத்திரு நீற்றையே யணி
கூத்தாடிசிவ னுத்தமாலைய — னுமைபாகன்
கோட்டானைக கெழில் வாய்த்த தாதைய
னேற்றுமெனற்றிய னேகமேவரு
கோப்பாருத்தம ரேத்து நாகையில — முருகோனே.

௯அ. தனாத்தத்தா தத்தா தனதன
தனாத்தத்தா தத்தா தனதன
தனாத்தத்தா தத்தா தனதன — தனதான.

குரும்பைக்குச் சரியா முலைச்சிய
ரிரும்புக்குச் சரியா முளத்தியர்
குடங்கைக்குச் சரியாம விழிச்சியர் — விலைமாதர்
குடம்பைக்குட் கிளிபோல மொழிச்சியர்
நிதம்பத்தைப் பணமாக விற்பவர்
குலங்கெட்டுக் குலமா னுனைச்சிய — ரறிவீனா

மருங்கிறபட் டுடையே தரிப்பவ
ரரம்பைகருத தொடையே நிகாப்பவர்
மணங்கட்டிக் குழலே முடிப்பவா மதுபான
மதம்பெற்றுச் சுகமே கொடுப்பவா
விருந்திடப் பகையே விளைப்பவா
மருந்திட்டுப பொருளே பறிப்பவ ருறவாமோ

வெருபத்துத தலைராவணர்க் கொரு
சரந்தொட்டுப புலவோரை ரெட்சைசெய
தரங்கத்திற குடியா யிருப்பவர் மருகோனே
யனங்கக்கொற றனையே யெரித்தவா
தரங்கத்திற கறையே யுகித்திட
வடங்கத்துப பதிமோ மிடறறினர் கயிலாயா

சிரங்கைப்பெற் றிடுமீசா முகக்கணா
படநகைககுப புறமே யளித்தவா
சினமபற்றிப புரமே கொளுத்திய நகையா
சிவந்திடுத துகிர்மேனி பெற்றவா
தருமபொறபுக் குகனே மிகுந்திடு
சிலம்புகளுக திருநாகையிற றுறை முருகோனே.

---

௬௬ தத்தன தனதன தந்த தானா
தத்தன தனதன தந்த தானா
தத்தன தனதன தந்த தானா—தனதானா

எத்தனை மதகரி சிவசமாமோ
'வெத்தனை யயமொரு தங்கமாமோ
வெத்தனை குவளைகள கஞ்சமாமோ குளமேரி
யெத்தனை கழியொரு கலைகயாமோ
வெத்தனை நதியொரு சிந்துவாமோ
வெத்தனை தகரொரு தந்தியாமோ விதலலாதே

எத்தனை யரியொரு சிம்புளாமோ
வெத்தனை தருவொரு சந்தமாமோ
வெத்தனை யழகு சுகந்தமாமோ வனமாது

வெத்தனை நகரொரு கஞ்சியாமோ
வெத்தனை துளசியோர் கொன்றையாமோ
வெத்தனை கடவுளா கந்தனே நீ யெனலாமோ

வுத்தமி யெனவரு கங்கைசேயா
தந்தையை நிகாகுற மங்கை நேயா
வுறபல விழியுமை தந்தபாலா குணசீலா

வுரசிதமுளபணி ரெண்டு தோளா
வெறபிறை யெனுமர விந்தபாதா
வொப்பறு குருபர கந்தவேளே யனுகூலா

முந்திமை யுதவிய செந்திலவாழ்வே
புந்தமுதனைய குறிஞ்சி யானே
முப்புர மெரியிடு தம்பிரானா தருபாலா

முசசக மிசைபெற வந்த தூயா
பதந்தாகள முனிவாக ளண்டாகோவே
முந்தமி ழாகைமெய் கண்டவேல முருகோனே.

---

௬00 தானதனதந்ததான தானதனதந்ததான
தானதனதந்ததான—தனதான.

மேருவையடைந்தகாக மாமெனவிரும்பிநாளு
மேயுனையடைந்த வேழை யலவோயான

வேறொருவாதஞ்சமேது நீயலதுசொந்தமாக
வேயடிமைகொண்டிடாத தேனோவேது

சூரியனொநமபுசித தாமரையனந்தகோடி
தோறுமவனனபு வேணு மதுபோலே

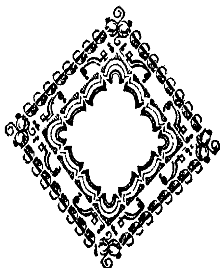
தோகையிணமகிழ்ந்துலாவு சேர்வையிரு கண்கொளாந
சோதியொளிதந்து பாத மலாதாராய

சீருலாதலங்கள்வாழி காமழைபொழிந்துவாழி
சேவலுமகிழ்ந்து வாழி மயிலவாழி
தேனுறைகடம்புவாழி வேலிரெண்டுசெங்கைவாழி
தேசிகாமடங்கல வாழி மறைவாழி

வாரிதிமுழங்குநாகை யாலயமிருந்து வாழி
மாதுகுறமங்கை வாழி கயமாது
வாழியதிதொண்டாவாழி நாகைவரு ரெங்கன வாழி
வாழுதிமெய்கண்ட வேல முருகோனே.

ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவர் திறப்புகழ்

முற்றிற்று

இடையில் விட்ட 33-ம் செய்யுள்.

[ஏட்டிலுள்ளபடி அச்சிட்டிருக்கிறது. அதிலுள்ள இருத்தங்களைத்தெரிந்தோர் தெரிவிக்கச்செய்யவேண்டுகிறோம்.]

௩௩. தத்தா தத்தத தத்தத்தா
தததா தததத தததததா
தத்தா தததத் தத்தததா—தததாத.

எட்டாக் கொட்டிப்பூப்பார
மொபபாய்க் காக்ஷிகொத்தாற்போ
லெற்காய்தநேர்ற்றித்தாட்காட்டா விடிலேதா
னிறபாற்கூதநுப்பொறகொபபா
யுததாய்ச்சாத்துப் போட்டாப்போ
லெத்தாயக்கூட்டிநீகாறநீததே கொடுபோவானை
முட்டாப்பாடச்சாக்காட்டா
விக்கூததாட்டுப் பேய்க்கூத்தா
முட்கோட்பாட்டைத்தீக்காட்டா வினியாமோ
முற்கோறபார்ப்பைப்போறசேர்ப்பாய்
நறபூச்சாததிச்சிப்பாட்டால
மூக்காட்போற்றக்காப்பாற்று ரதுபாரய்
மட்டாயக்காட்டிசசாய்க்காட்டா
மெய்ப்பூச்சாத்தித்தோறபோாப்பார்
வற்றுததூக்கததேகாத்நாா சடைமீதே
மைக்காடாத்திபூததாச்சோ
கத்தாக்காப்புத்தூட்பூசசார்
வட்டாய்க்கொட்டைப்பொற்கூற்பா முலைபாகர்
கட்டாற்கெத்திற்பொய்ப் பொய் பொய்
மிக்காழ்த்தோற்றித்தாட் சோப்பார்
நச்சாப்பாட்டுச் சாய்க்காட்டார் தருபாலா
நற்சாற்கொட்டைசூாப்பொற்சே
டித்தெட்கூட்டததாற்காப்பா
னற்காரொாககப்பொய்தநீர்த்தாள் முருகோனே.

விஞ்ஞாபனம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட மூர்த்தியை நேரிற்கண்டு தெரிசித்து அவரதருட்பிரசாதத்தைப் பெற்றுப் பாடவாரம்பித்த சிவ வழக்கு முத்தப்புலவர் தாம் திருவாய்மலர்ந்துள்ள நூல்களிலொன்றாகிய இத்திறப்புகழினீற்றில "நாகைவரு ரெங்கன் வாழி" யென்று கூறியிருப்பதைப் பற்றி இப்புத்தகத்தை வாசிப்போர் அறிந்துகொள்ள வேண்டுவ தத்தியாவசியமாதலால் அவற்றையிங்கு தெரிவிக்கலானோம். இந்நாகை மாநகரம் வெகுகாலங்கட்கு முன்னர் உலாந்தாகவர்ன்மெண்டாரால் ஆளப்பட்டு வந்தகாலத்தில், அக்கவர்ன்மெண்டில் பெரிய உத்தியோக பதவியிலமர்ந்துள்ள ஆனந்த ரெங்கப்பிள்ளை யென்பவர் இந்த ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுதக் கடவுளின் பக்தராக விருந்ததாகவும், அக்காலத்தில் இப்போதுள்ள சமபடி பிள்ளையார் கோயிலுக்குப் பக்கத்தில திருக்கோயில் கொண்டிருந்த இந்த ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலவரைத் தற்போதுள்ள விடத்தில் ஷை ஆனந்த ரெங்கப்பிள்ளையவர்களால பிரதிஷ்டை செய்விக்கப் பெற்று வந்த அந்நாளில்இவ்வானந்த ரெங்கப்பிள்ளைஎன்பவர் ஓர் தினம் தைலஸ்நானஞ்செய்து நித்திரைபுரியுங் காலத்தில் ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவர்சொற்பனத்தில்பிரத்தியக்ஷமாகி,நீமாத்திரம் சுகந்த தைலஸ்நானஞ்செய்து சுகம் பெறுவதோ? வென்று தெரிவிக்க,அன்றுமுதல சுவாமிக்கும சுகந்த தைலாபிஷேகம் ஷை பிள்ளையவர்களால் நடத்திவரப்பட்டது. இப்படி மெய்கண்டவேலவரைக் கைகண்டதெய்வமாகப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கண்டு வாழ்ந்து வந்த இவ்வுத்தமப் பக்தியாளரைத் தான் இந்நூலாசிரியராகிய புலவர் பெருமானும் வாழ்த்தியிருக்கின்றனர். இப்புண்ணியசீலர்களைப்போல் ஒவ்வொருவரும் மனமொழிமெய்களால் ஸ்ரீ ஷண்முகக்கடவுளைவழிபட்டு தங்கள் இஷ்ட சித்திகளைப பெருவதோடு இவ்வருமையான நூலை ஒவ்வொருவரும்வாங்கி வாசித்து ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவரின கருணைப் பிரசாதங்கொண்டு வாழ்ந்துவரத் திருவருளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றோம். சுபம்.